

పెద్ద కథ ప్రారంభం!

పార్వతీ కళ్యాణం

చిత్రపు హనుమంతరావ్

"విల్ల పెళ్లి కుదిరింది వదినగారూ....."
 మీనాక్షి ముఖం ఇంత చేసుకుని సుగుణమ్మతో అంది.
 "ఎంతటి శుభవార్త చెప్పేవమ్మా మీనా.... అబ్బాయి ఏం చదువు
 కున్నాడు?... ఎందులో పని...."

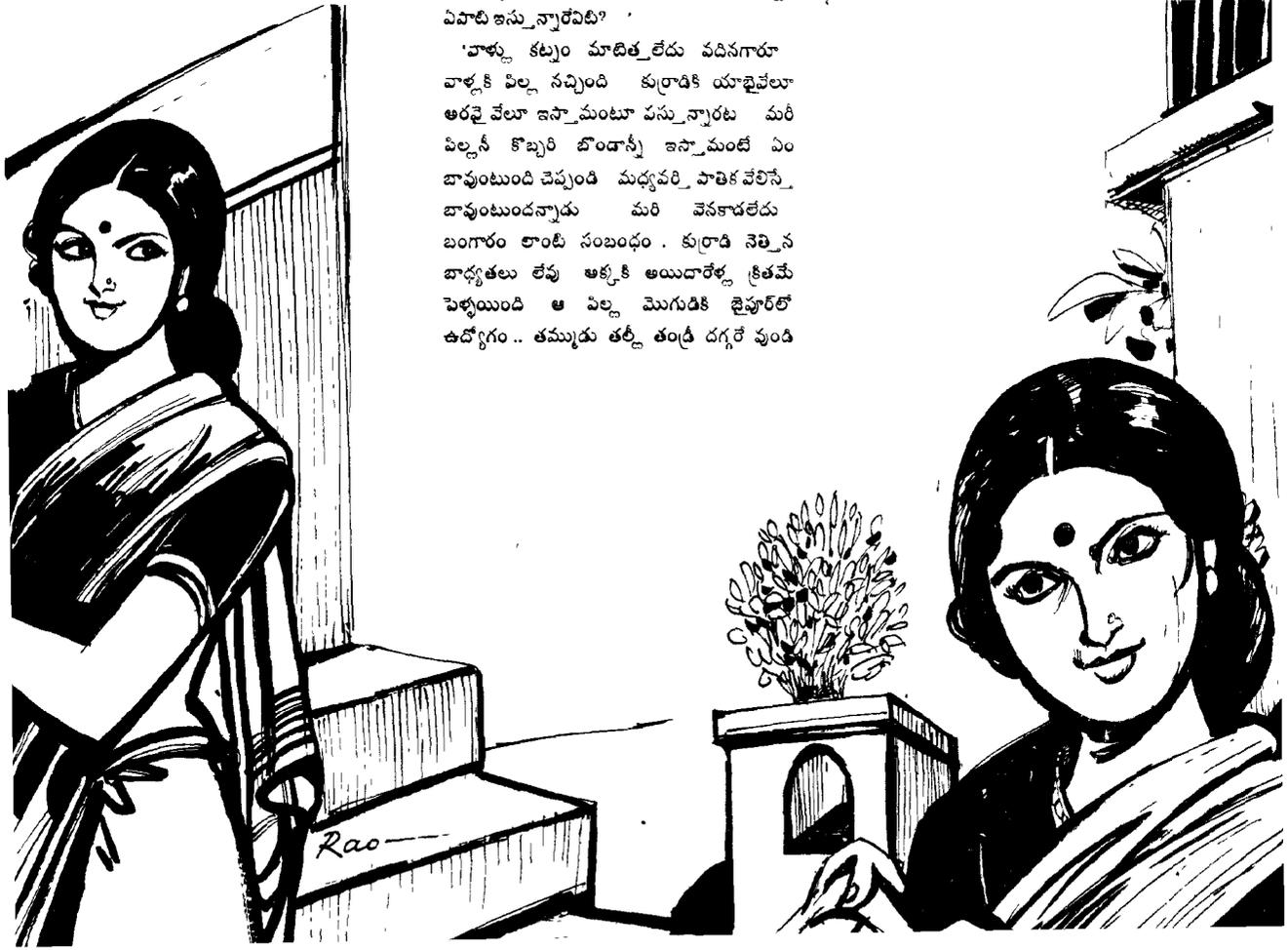
ఇంటి చదువుతున్నాడు తల్లి తండ్రి తణుకులోనే
 ఉంటారు ఆ పూల్స్ ఇల్లుంది పాపమ్మా
 పుత్రాకన్నాయి
 'బావుండమ్మా బావుంది అదృష్టమంటే
 పిల్లదే అత్తా మామా తణుకులో ఉంటారంటివి
 అడబడుడు ఎక్కడో డైవర్లో ఉంటుంటుందివి
 అత్త పోరా ఉండదు అడబడుడు పోరా
 ఉండదు

'మద్రాసు ఐ ఐ టి లో 'బి టి క్ పాసయ్యేడు
 వదినగారూ ఈ పూల్స్ నే 'జూనియర్'

ఇంజనీరు మరో రెండు మూడేళ్లలో 'డిప్లొమా' **!**
 ఎగ్జిక్యూటివ్ ఇంజనీరు' అవుతాట్ట

'ఎందు కవడమ్మా ఇంజనీరింగు
 పాసయ్యేదంటివి.. అందులోనూ ఐ ఐ టి కట్టుం
 ఏపాటి ఇస్తున్నారేవిటి?'

'వాళ్లు కట్టుం మాదితలేదు వదినగారూ
 వాళ్లకి పిల్ల నచ్చింది కుర్రాడికి యాభైవేలూ
 అరవై వేలూ ఇస్తామంటూ పస్తున్నారట మరి
 పిల్లనీ కొబ్బరి బొండాన్నీ ఇస్తామంటే ఏం
 బావుంటుంది చెప్పండి మధ్యవర్తి పాతెకవేలినై
 బావుంటుందన్నాడు మరి వెనకాడలేదు
 బంగారం లాంటి సంబంధం . కుర్రాడి నెత్తిన
 బాధ్యతలు లేవు అక్కకి అయిదారేళ్ల శ్రీతమే
 పెళ్ళయింది ఆ పిల్ల మొగుడికి డైవర్లో
 ఉద్యోగం.. తమ్ముడు తల్లి తండ్రి దగ్గరే వుండి

Rao

'అందుకే కదండి వదినగారూ. పాతిక వేలైనా వెనుకాడలేదు.. పిల్లకి ఏ పోరా ఉండదు... అమ్మి సహృదయ చేసి శుభకార్యం అయిందనిపిస్తే పిల్ల గురించి ఏ చెంతా ఉండదు..'

'పిల్లాడికి ఏ పూర్వోకద్యోగం ...'
'ఈ పూర్వోకద్యోగం వదిలినగారూ.. ఫీఫ్ ఇంజనీరు అభీషుతో పని'

'బావుండమ్మా... బావుంది.. పిల్ల మరో పూరు వెళ్లి పోతుందన్న బెంగా లేదు పిల్ల కళ్లెదుటే ఉంటుంది.'

'దాన్ని చూడాలనిపిస్తే - బస్సుల్నే నంటే పావుగంటలో దాని దగ్గర ఉంటాను అనివిధాలా బావుండనేకద పాతికవేలన్నా వెనుకాడలేదు'

'పిల్ల అదృష్టవంతురాలమ్మా మీనా'
'పిల్లడు బుద్ధిమంతుడు వదినగారూ... తాగుదూ పేకాటా గుర్రపుండేలా లేవు ఎప్పుడైనా ఓ సిగరెట్టు ముక్క తగలేస్తాడట

"ఈ రోజుల్లో సిగరెట్టు ముక్క తగలేయ్యని వాడెవడమ్మా అడీ ఎప్పుడైనా అంటివి. తాగుడు పుండంటే ఇల్లా వళ్ళూ గుల్ల గుర్రపుండాలూ పేకాటా పుండే ఇల్లు గుల్ల."

ఆ సిగరెట్టు కూడా పొద్దున్న భోజనం చేసేక ఒకటి, రాత్రి బోజనం చేసేక ఒకటి కాలుస్తాడట..."

'మరింకేం అయినా ఆడది తల్లికోసాలో గాని మగాడిచేత ఏ పన్నైనా చేయించగలదు మనపిల్ల తెలివి తక్కువదా? అది తల్లికుంటే ఆ రెండు సిగరెట్లూ కూడా మానిపించదా?

మీనాకి ముప్పయ్యే రెండు పళ్ళూ కన్సింజెట్టు నవ్వంది

'మీరు చెప్పింది నిజం వదిన గారూ అంతెందుకు మీ తమ్ముడు పెళ్లి నాటికి రోజుకి నాలుగైదు వ్యాకెట్లు సిగరెట్లు తగలేసేవారు నేను కాపులానికి వచ్చేక నెల తిరిగిందో లేదో అయిన చేత సిగరెట్లకి స్పెస్ చెప్పించేను

"పిల్ల అదృష్టవంతురాలు దాన్ని చూసినప్పుడల్లా నాకు అనిపించేది- మొగలిపూపు లాంటి మొగుడొస్తాడని అయినా పిల్ల కేం తక్కువ చదువు సంధ్యలున్నాయి గుణవంతురాలు. ఇక అందం- చిదిమి దీపం పెట్టుకోవచ్చు

అంతా మిపెద్దల ఆశీర్వాచనం వదినగారూ 'మాచేముండమ్మా అంతా బ్రహ్మారాత దాని సుదుటమంచి మొగుడ్ని రాసేడు పెళ్ళి కాస్త అలగ్న పైతేనేం మంచి సంబంధం కుదిరింది..."

"అదేమిటి వదినగారూ దాని పెళ్లి అలగ్న మంటారేమిటి? మీ రోజుల్లో ఏదేళ్లకే పెళ్లి చేసేవారు మా రోజులోచ్చే సరికి పిల్ల పెద్దమనిషైతే చాలు పెళ్లి చేసేసేవారు నాకు పన్నెండేళ్లకి పెళ్ళయింది పదమూడేళ్లకి రవిగాడు పుట్టేసేడు. మరో ఏడాదికి కృష్ణగాడు

పుట్టేసేడు పదహారు నిండేసరికి పిల్లడి పుట్టేసింది.. నాకు ఇరవై రెండేళ్ల కొడుకున్నాడంటే ఎవరైనా నమ్ముతారా? ముగ్గురు పిల్లల తల్లినంటే నమ్ముతారా?"

సుగుణమ్మ తెల్లముఖం వేసి మీనాకి వైపు చూసింది. 'మీరు నాకన్నా ఏడాది పెద్ద అక్కయ్యగారూ' అంటూడు రామచంద్రమూర్తి తనవయసు నలభైయ్యేళ్లకే ఆ లెళ్ళిన మూర్తి వయసునలభై అయిదు. మీనాకి వయసు ఎంతయి పుండాలి? "రెండో పెళ్లి వాడికిచ్చేరు నిన్ను?" అందామనుకుంది "ఎందుకులే" అని పూరుకుని, అంది!

"అవునమ్మా సుప్ర ముగ్గురు పిల్లల తల్లిలా

"చెప్పగలరా?"

వందలాదిమంది ఈ దృశ్యం ఎప్పటిదో? ఏ సందర్భంలో నిదో చెప్పటానికి ప్రయత్నిస్తూ జవాబులు వ్రాసారు. కొందరు "తాతమ్మకల" చిత్రం అవార్డు పొందిన శుభ సమయంలో నిదంటూ, మరికొందరు ప్రపంచ తెలుగు మహాసభల సందర్భంగా షీల్డా అందిస్తున్నప్పటి దృశ్య మంటూ పలు రకాలుగావ్రాశారు. కాని సరైన సమాధానం ఎవ్వరు యివ్వలేకపోయారు.

సరైన జవాబు

రాష్ట్ర అవార్డు పొందిన ఎన్. టి. ఆర్. చిత్రం "కోడలు దిద్దిన కాపురం". అవార్డునందిస్తున్నది అప్పటి ముఖ్యమంత్రి శ్రీ జలగం వెంకళరావు. అందు కుంటున్నది అప్పటి హీరో, నిర్మాత శ్రీ నందమూరి తారక రామారావు (1974). సం.

ఉండవు... పాతికేళ్ల వయసు పిల్లలా ఉంటావు..."
'అంచేత వదినగారూ... ఈ రోజుల్లో అది చిన్న పిల్ల కిందే లెళ్ళి... దానికి మొన్ననేగా పందొమ్మిద నిండేయి..'

సుగుణమ్మ తెల్లబోయి.
'ఇంతకీ పెళ్ళివరికి?... "అంది.
'భలే వాకే వదినగారూ నా కెంతమంది కూతుళ్ళున్నారు.... సుధ ఒక్కరే గా..."
సుగుణమ్మ గాఢంగా నిట్టూర్చింది.

"అలాగామ్మా.. నేనెంకా పార్వతి పెళ్ళనుకున్నాను.. ఇంట్లో ముప్పయ్యేళ్ళోనున్న పిల్ల పెళ్లి కుండగా, పంథో మిదేళ్ల సుధ పెళ్ళని ఎలా అనుకుంటాను చెప్పు? అడవిల్లకి పెళ్లి కాకుండా తల్లి తండ్రి పోవడమంత దురదృష్టం మరోటి ఉండదు.... పాపం పార్వతి దురదృష్ట వంతురాలు... తల్లి తండ్రి లేకపోయిరి.. అడవిల్ల పెళ్లి విషయంలో తల్లి తండ్రుల కుండే క్రద్ద అన్నా వదినల కెండుకుంటుంది చెప్పు? ఇంట్లో చాకిరి, డబ్బు సంపాదనకీ పనికొస్తుంది "

సుగుణమ్మ లోపలో కుటుంబుకుని పైకొకటి మాట్లాడే మనిషికాదు మనసులో వున్నది నిర్వోహమాటంగా కుండ బద్దలు కొట్టినట్టు మొహం మీద అనేస్తుంది! ఎదుటివాళ్ళు ఏమైనా అనుకుంటారేమోనని ఆలోచించదు సుగుణమ్మ మాటలు మీనాకికి ఈదిల్లా తగిలియి

సుగుణమ్మని దెబ్బతీయాలనుకుంది వదినగారూ పక్క వీధిలో రెండు గదుల వాటా ఆరొందల కిచ్చేరట ఆ గదులు రెండూ కలిపితే మి ముందు గదంత ఉండవు "

సుగుణమ్మ మాటలకి తడుముకోలేదు "సుప్ర్య ఆ పక్క వీధిలో వాటా గురించి చెప్పేవు ఈ పక్క వీధిలో మూడు గదుల వాటా ఖాళీ అయిందట అదై మూడొందలనెట పైగా బోరింగు పుందిట నీళ్ల కోసం పడిగాపులు పడే అసస్య ఉండదు మీరు మావల్ల వచ్చే రెండొందలు పోగొట్టుకోవడ మెందుకు?

మీ అన్యాయ గారికి చెబుతాను ఆ మూడుగదుల వాటా మాట్లాడమని.. మకా వంద కలిసొస్తుంది, పైగా మరో గడి వస్తుంది..'

మీనాకి అవాక్కయి పోయింది కొద్ది నిముషాలు నోటంటు మాటలేదు చివరకు సంభాళించుకుని అంది

"అంత మాటనకంటే వదినగారూ తల్లి తోడూ లాంటివారు మిమ్మల్నిప్పుడూ అడ్డకుంటున్న వాళ్లలా అనుకోలేదు సుధకి వార్తానికి మీరంటే ప్రాణం ఆ పక్క వీధివాళ్ల అత్యాశ గురించి చేప్పినంతే..

"ఎవరో తరుముకోస్తున్నట్టు" మీనాకి లోపలికి వెళ్లి పోయింది సుగుణమ్మ నీళ్ల పట్టుకుంటూ పార్వతిని

బాపు "లే!"

తలుచుకుని జాలి పడింది పాపం వెరిపిల్ల - ఈ మినాకీ ఎంతగా కాయకు తింటున్నా నోరు మెదవదు ఇందిరు చాకిరి చేస్తుంది. ఉద్యోగం చేసి కీతం తెచ్చి వాళ్ల చేతుల్లో పోస్తుంది. ఈ మినాకీ ఆ పిల్లకి పెళ్లి కానివ్వదు ఆ పిల్ల పెళ్లయితే రెండు విదాలనవ్వం -

కీతం బతెం లేని పని మనిమందదు, కీతం తెచ్చి ఇచ్చే మనిమందదు! మినాకీ దృష్టిలో తన 'యింట్లో అడ్డకుంటున్న వాళ్లు తనకి అణిగిమణిగి ఉండాలి మాటకి మాట వెప్పడం నచ్చదు చాలాసార్లు వాళ్ల చేత ఇల్లు ఖాళీ చేయిద్దామనుకుంది రామచంద్రమూర్తి

ఒప్పుకున్నాడు కాదు రంగనాథంగారు, సుగుణమ్మ మర్యాదస్తులు హైదరాబాదులో నీటి ఎద్దడి తెలింది కాదు ఇల్లు అడ్డకిస్తూ రంగనాథంగారితో అన్నాడు 'నీళ్లు ఓ గంట మాత్రమే పన్నాయి చెరో అరగంటా పట్టుకుంటే ఏ సమస్య ఉండదు' అని అయితే ఆ నీళ్లు ఏ మధ్యాహ్నమో పన్నాయి ఆ సమయాన మగాళ్ళిద్దరూ ఇంట్లో ఉండరు ఆ వాటలో సుగుణమ్మ ఈ వాటలో మినాకీ, సుధా సుధ ఇలాంటి విషయాలు పట్టించుకోదు ఏ నవలో చదువుకుంటూ కూర్చుంటుంది అడిగాక మినాకీ సుధని పంపు దగ్గరికి రానివ్వదు అదయితే 'మీరు ముందు పట్టుకోండి ఆత్మయ్యగారు' అంటుండేమోనని భయం! మరో అరగంటకి నీళ్లు పన్నాయనగా మినాకీ పంపు కింద బిందె పెడుతుంది ముప్పావు గంట సేపు నీళ్లు పడుతూనే ఉంటుంది మరో పావు గంట నీళ్లు పోతాయనగా 'మీరు పట్టుకోండి వదినగారూ' అంటుంది సుగుణమ్మ ఘర్షణకి దిగదు ఇద్దరు మనుషులకి ఎన్ని నీళ్లు కావాలి? అవిడపట్టు కుంటూంటే ఎంతో మేలు చేస్తున్నట్లు ముఖం పెడుతుంది!

మినాకీ వాలుకుర్చీలో వాలిందన్న మాటేగాని.. సుగుణమ్మ మాటలు మాటి మాటికి గుర్తు కొస్తున్నాయి పార్వతి విషయం తనకెందుకు? పార్వతి ఇంటి చాకిరి చేస్తే తనకెందుకు? కీతం తమకేస్తే తనకెందుకు? పార్వతి మీద తనకంత ప్రేమ ఒలికిపోతాంటే సంబంధం చూసి పెళ్లి చెయ్యవచ్చుగా? అదంతా పార్వతి మీద ప్రేమ కాదు! సుధకి మంచి సంబంధం కుదిరిందన్న ఆసూయ! సూటిగా చెప్పక, తనేదో పార్వతిని చిన్నమాపు చూస్తున్నట్లు మాట్లాడింది సుధ తనకేం పట్టినట్లు ఓ నవల పట్టు క్కూర్చుంది

సాయంత్రం పార్వతి వస్తూనే వదినగారి ముఖాన్ని చూసి -

'అదేవేదో దినా అలా వున్నావు? ముఖం పిక్కుపోయింది తలనోప్పిగాని రాలేదు కదా?' అంది

'అవునే పార్వతీ మద్యాహ్నం నుండి ఒకటే

ప్రఖ్యాత చలనచిత్ర దర్శకుడు, నిర్మాత శ్రీ సత్యజిత్ రేకు ప్రాస్సులో అత్యున్నత గౌరవ పురస్కారంగా భావించే "శీతలనీటి ఆనంద" అవార్డు లభించింది ప్రాన్స్ అధ్యక్షుడు ప్రాంకోయిస్ మిట్టరాండ్ ఫిబ్రవరి 2వ తారీఖున కలకత్తాలో ఈ అవార్డును శ్రీ రేకు స్వయంగా అందజేసి వేనోళ్ల కొనియాడారు

పై సందర్భంగా ఏర్పాటు చేసిన ఉత్సవానికి నగరంలోని ప్రముఖులు హాజరయ్యారు ఈ అవార్డు గెలుచుకున్న వారిలో సత్యజిత్ రే మూడవవారు.

"కూర్ సనా", "అర్చన వెట్స్"లు ఈ గౌరవ సత్కారం పొందారు

తలనోప్పి' అంది పార్వతి కాఫీ కలిపింది ఓ కప్పుతో వదినగారికి ఇచ్చింది అన్నయ్యకి ప్లాస్టులో పోసింది తనూ తీసుకుని అంది.

'వదినా మంచి సినిమా ఉంది. మన ముగ్గురికీ టిల్లిట్లు తెచ్చేను' సుధ పెళ్లయ్యేక ఇక్కడుంటుందా దానికనలే సినిమా పచ్చి వెడదామా వదినా?'

మేనత్త మాటలు చెవిన పడ్డవే తరువాయి, సుధ తయారు కావడాని కుప్పకమించింది

'మీ అన్నయ్య ఇంకారాలేదు నేనెలా రాగలను? అయినా తలనోప్పిగా వుంది నా కోసం మారిద్దరూ సినిమా మానుకోడమెందుకు? దానికనలే సినిమా పచ్చి మారిద్దరూ వెళ్లి రండి'

'కళ్లు మూసుకుని పడుకో వదినా తలనోప్పి అదే తగ్గిపోతుంది మేం తొమ్మిదికల్లా వచ్చేస్తాం వంట నేనోచ్చి చేస్తాను' సుధ తయారైవచ్చింది

'పదతొం ఇప్పటికే ఆలస్యమైంది సినిమా మొదలు పెట్టేస్తారు' పార్వతి ఆదరాబాదరాగా తయారైంది వాళ్ళిద్దరూ వెళ్లిపోయారు

రామచంద్రమూర్తి ఇంటికి రాగానే సుగుణమ్మ మాటలకి చిలువలూ పలువలూ అల్లిమరి చెప్పింది మినాకీ బార్య చెప్పిందంతా ఓవిగ్గా విని

రామచంద్రమూర్తి అన్నాడు 'సుగుణమ్మయ్య అన్నదాంట్లో తప్పేమీ కన్పించడం లేదు మినా. చనువు కాబట్టి ఉన్న మాటే అంది పార్వతికి పెళ్లి చెయ్యకుండా సుధకి చెయ్యడం తప్పే. మనం స్వర్గాన్నే చూసుకున్నాం. దాని పెళ్లి విషయం మనం ఎప్పుడూ పట్టించుకోలేదు..'

'కావుంది మీరు చెప్పేది పార్వతికి ఎన్ని సంబంధాలు చూసిం. కుదిరేయి కాదు మరి. దాని పెళ్లి కోసం ఆగేమంటే సుధకి ముప్పయ్యేల్లోస్తాయి'

'సుధకింకా పంథోమ్మిదేళ్లు దాని పెళ్లికి తొందరపడి పోయాం పార్వతి పెళ్లి విషయం ఆలోచించ నే లేదు పెళ్లి చేసి పంపాలన్న ఉద్దేశ్యం మనకి వుంటే దాని పెళ్లి ఎప్పుడో అయ్యేది దానికేం తక్కువ? ఇప్పుడంటే ముప్పయ్యేల్లోస్తున్నాయి గాని అది బ్యాంకి ఉద్యోగంలో చేరే నాటికి దాని వయసు ఇద్దయ్యేగా? ఈ పదేళ్లలో దానికి మనం చూసిన సంబంధాలు మూడంటే మూడు వాళ్లు ఒప్పుకున్నా నువ్వ పడనిచ్చేవుకాదు ఒకడు కట్టుం అడిగేదన్నావు మరొకడు మనిషి బావుండదన్నావు. ఇంకొకడికి నలుగురు చెల్లెళ్లున్నారన్నావు'

'అవును అన్నాను ఎందుకన్నాను పార్వతి చదువుకుంది ఉద్యోగం చేసి సంపాదిస్తోంది ఇంకా కట్టుం అడగడం ఎంత అన్యాయం?.. కుర్రాడు నల్లగా మడ్డి మామలా ఉన్నాడు పార్వతి చక్కనిది ఆ కుర్రాడి కోస్తే పార్వతి కాక ముక్కుకి దొండవండులా ఉండదా? దానికి ఈదూ జోడైన వాడితో పెళ్లి జరగాలనుకోవడం కూడా తప్పేనా? కుర్రాడికి నలుగురు చెల్లెళ్లున్నారని వద్దన్నాను.. ఒక ఆడబడుచు పోతే చాలు అలాంటిది న ఇగూరా డబబుచులా? ఆ నలుగురూ దాన్ని సుఖపడనిస్తారా? అది సుఖంగా వుండాలనుకోవడం కూడా తప్పేనా? ఎంతయినా నేను మరో అయ్య బిడ్డని'

మినాకీ కళ్లు తుడుచుకుంది రామచంద్రమూర్తి మరి నోరెత్తలేదు!

* * *

కూతురికి పెళ్లి కుదిరిందని మినాకీకి ఓ పక్క సంతోషం మరో పక్క ఇరుగు పొరుగుల ఎత్తిపొడుపుల్ని భరించలేకపోతోంది వాళ్లు సూటిగానే అనేస్తున్నారు 'పార్వతికి పెళ్లి చేసే ఉద్దేశ్యం లేదా?' అని

రామచంద్రమూర్తి ప్రాణ స్నేహితుడు గోపాలావు అతని మొహం మీదే దులిపేసేడు

'ఏరా చెల్లెలి పెళ్లి చెయ్యాలింది పోయి కూతురి పెళ్లి చేస్తున్నావు? అయినా సుధ పెళ్లికి తొందరేమొచ్చింది? దానికంకా పంథోమ్మిదేళ్లేగా? ముందు పార్వతి పెళ్లి చేసి, ఆ తర్వాత సుధ పెళ్లి

చెయ్యచ్చుగా? అవునా కూతురి పెళ్లి మీద వున్న ఆదుర్దా చెల్లిలి పెళ్లి మీదెందుకుంటుందిరా? పైగా పార్వతి ఉద్యోగం చేస్తోంది... ఆ పిల్లకి పెళ్లయితోనే కు ఇబ్బందికూదా...'

రామచంద్రమూర్తి నీళ్లు నముల్తూ అన్నాడు. పార్వతికి సంబంధాలు చూస్తూనే వున్నానురా. ఏదీ కుదరదంటేదు కుదరగానే చేసేస్తాను. ఇంక సుధ పెళ్లి విషయం . దానికి నేను సంబంధాలు చూడలేదు. వాళ్లే వచ్చి అడిగారు. కుర్రాడు ఇంజనీరు, బుద్ధిమంతుడు. పార్వతి పెళ్లయేంతవరకూ వాళ్లని అగమన్నాను ససేమిరా వీల్లేదన్నారు గోపాలావు నవ్వి .

'కట్టుకడలు చెప్పటం నీ కు చేతగాదురా మూర్తి... నువ్వు తణుకు వెళ్లటం, వాళ్లు వచ్చి పిల్లని చూసుకోవడం నాకు తెలీదనుకోకు. పార్వతి పెళ్లి ఏదో కఠిన సమస్యలా మాట్లాడుతున్నావు. ఆ పిల్లకి ఏం తక్కువ? నువ్వు ఇస్తాననాలే గాని కళ్లకద్దుకుని చేసుకుంటారు ఇది నీ కుటుంబం విషయమేననుకో. ఆయనా ప్రాణ స్పృహకుడివి కాబట్టి ఓ మాట చెప్పకుండా వుండలేను. ఇంటి అడబడుమని ఉసురు పెట్టడం మంచిది కాదు తొందరలో పార్వతి పెళ్లి చెయ్యి...' అన్నాడు

* * *

పెళ్లికొడుకు తండ్రి పరంజ్యోతిగారు ఆయన సంతానమల్లా ఇద్దరు కొడుకులు, ఓ కూతురు. అందరిలోకీ పెద్దది శిరీష ఆ పిల్లకి అయిదారేళ్ల క్రితమే పెళ్లయింది భర్త ఉద్యోగ గీత్యా శైఫార్లో వుంటోంది ఆ తర్వాత పెళ్లికొడుకు సురేంద్ర ఆఖరివాడు కార్మిక్ ఇంటర్ చదువుతున్నాడు

పరంజ్యోతి గార్ని ఆరుగురు తమ్ముళ్లు, ముగ్గురు చెల్లిళ్లు పెద్ద లిచ్చిన ఉమ్మడి అన్న వుంది తణుకులో ఇల్లుంది ఆయన బి ఏ హిసయినా అందరిలోకీ పెద్దవాడవటం వల్ల అన్న బాధ్యత తానే తీసుకుని తణుకులోనే వుండిపోయారు ఆయన భార్య వద్దావతి అన్నగారన్నా, వదినగారన్నా తమ్ముళ్లకీ చెల్లిళ్లకీ ఎంతో గౌరవం ప్రతీ వేసవిలోనూ వాళ్లందరూ తణుకు వస్తారు భూముల మీద వచ్చింది సరిసమానంగా పంచుతారు ఆయనిచ్చింది తీసుకోవడమే గాని తమ్ముళ్లు మారు మాట్లాడరు చెల్లిళ్లు ముగ్గురికీ ముద్దూ, ముచ్చటా తీరుస్తారు

పరంజ్యోతి గారి ఆఖరి తమ్ముడు రాజశేఖరం. అతను ఘెదరాబాదులోనే వుంటున్నాడు బ్యాంకిలో ఆపీసరు మె హిదీపట్టులో సొంత యిల్లు కట్టుకున్నాడు సురేంద్ర అతనింటిలోనే వుంటున్నాడు

* * *

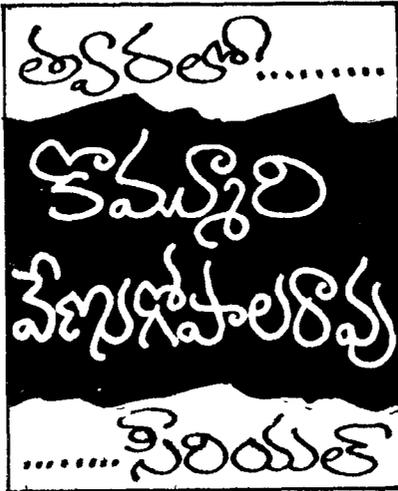
సుధ పెళ్లి నాలుగు రోజుల్లోకి వచ్చేసింది

పార్వతి నలహ ననుసరించి రామచంద్రమూర్తి 'కమ్మానిటీ' హాల్ బుక్ చేశారు. భోజన ఫలహారాలకి 'శేటరింగ్' వాళ్లకి అర్పించేశారు. చెల్లిత్తీ, భార్యనీ, కూతుర్నీ తీసుకొని బజార్లకి వెళ్లి పట్టు వీరెలా వగైరా కొన్నాడు సుధకి మేనత్త చెప్పిందే వేదం. సుధ పట్టు వీరెలు పార్వతే ఎంచెంది.

మీనాక్షి మేనమామ సుందరం గారు భార్య పిల్లలతోవచ్చారు ఆయన సంతానం నలుగురు కూతుళ్లు, ఇద్దరు కొడుకులు. కూతుళ్లు నలుగురూ ఇరవై పైబిడ్డవాళ్లే కొడుకులిద్దరూ కాలేజీలో చదువుతున్నారు. మేనమామ భార్య పిల్లలతో వచ్చినందుకు మీనాక్షి ఎంతగానో సంతోషించింది

సుందరం గారి పెద్దకూతురు సువర్చల 'ఇంటర్' హానవలేక చదువు మానేసింది మరో రెండు నెలల్లో ముప్పై నిండుతాయి. సుందరం గారు మేనకోడలుతో అన్నారు

"ఒసేవ్ మీనా... నేను కంటి నిండా నిద్రపోయి,

కడుపునిండా తిని ఎంతోకాలమైందే అయినా తిండెలా సయిస్తుంది? నిద్రెలా పడుతుంది?'

'పంట్లో బావుండటం లేదా మావయ్యా..?' ఆరోగ్యానికేమే, బాగానే వుంది బెంగే తల్లీ బెంగ'

'బెంగెందుకు మావయ్యా?'

'గుండెలమీద నాలుగు కుంపట్టున్నాయి తల్లీ సువ్వా, మీ ఆయనా నన్ను గడ్డి క్రించాలే ఈ పూళ్ల చాలా సంబంధాలున్నాయని రాసేవు. అందుకే నాలుగు రోజులు ముందుగానే వచ్చేకాం పెద్దదాని పెళ్లి అయిందంటే సగం బరువు దిగినట్లీ'

మీనాక్షి ఉత్తరాల ద్వారా మేనమామకి ఎలాంటి అభిప్రాయం కలుగజేసిందంటే - ఘెదరాబాదులో ముప్పై దాటిన పెళ్లి కొడుకులు చాలామంది ఉన్నారు అందులో చిక్కడవల్లిలోనైతే మరీనూ. చీమల పుట్టలే! వెర్రిబాగుల వాళ్లలా పేవేమెంట్లు

మీద తిరుగుతున్నారు. హోటల్ గడ్డి తిని తినే విసిగెత్తిపోయారు. ఎవరైనా వుణ్ణా తుడు పిల్లనివ్వకపోతాదా అని ఎదురు చూస్తున్నారు సువర్చలకి వరుడు దొరుకుతాడన్న ఆశతో వచ్చారు సుందరంగారు. సువర్చలకి వరుడు దొరకటం పెద్ద సమస్య కావచ్చట్లు మీనాక్షి అంది.

'సువర్చలకేం మావయ్యా. లక్షణమైన పిల్ల దాని పెళ్లి కోసం బెంగెందుకు? కళ్ల కద్దుకుని చేసుకుంటారు ఈ పూళ్ల బోల్కొన్న సంబంధాలున్నాయి. ఏదో ఒకటి కుదిర్చేద్దాం.'

సుంతరంగారి బెంగ 'చేతో' తీసేసినట్లు పోయింది.

'దాని పెళ్లి కుదిర్చేవంటే చచ్చి నీ కడుపున వుడతానే.'

ఆ సాయంత్రానికి రామచంద్రమూర్తి పినతండ్రి శ్రీపతిగారు ఆయన భార్య వచ్చేశారు.

మీనాక్షి సువర్చల కోసం నాలుగు సంబంధాలు చెప్పింది. ఆ మరునాడే సుందరంగారు, రామచంద్రమూర్తి వెళ్లి వాళ్లను కలిసేరు పిల్లని చూసుకోవడానికి రమ్మన్నారు మొదట్ట వచ్చి చూసిన అబ్బాయి ముప్పయ్యరెండేళ్లవాడు ఏదో కంపెనీలో మంచి ఉద్యోగంలో ఉన్నాడు ఇంట్లో చురుగ్గా తిరుగుతున్న పార్వతి అతని కళ్లబడింది సువర్చలని చూడటం మానేసి పార్వతిని గమనిస్తూ కూర్చుండిపోయాడు ఆ మరునాడు అతని అభిప్రాయం తెలుసుకోడానికి సుందరంగారు మీనాక్షి వెళ్లారు అతను పార్వతి గురించి వివరాలు అడిగేడు పార్వతివైతే చేసుకుంటానన్నాడు మీనాక్షి ముఖం వెలవెలబోయింది

'ఆ పిల్లకి మరో రెండేళ్ల వరకూ పెళ్లిచేసే ఉద్దేశం లేదు:'

అతను నిరుత్సాహపడలేదు 'రెండేళ్లు అగమంటే అగుతాను'

మీనాక్షికి అరికాలి మంట నెత్తి కెక్కింది

'ఆ పిల్లకి దగ్గర సంబంధం వుంది అయినా నీకిస్తానన్నది మావయ్యా కూతుర్ని.'

'నాకు పిల్ల నచ్చలేదు' అతను నిర్మోహమాటంగా చెప్పాడు. రెండో అతను పిల్ల

చదువు తక్కువన్నాడు. మూడో అతను పిల్ల చాయ తక్కువన్నాడు నాలుగో అతను ఒప్పుకున్నాడు కానీ నలభై వేలు కట్టం అడిగాడు నలభై వేలు ఈ రోజుల్లో పెద్ద కట్టం కాదు. కుర్రాడు బావున్నాడు. మంచి వుద్యోగం ఏమంటావు మావయ్యా 'అంది మీనాక్షి

'దాని తర్వాత ముగ్గురు పెళ్లికున్నారు దీనికే యాభైవేలన్నై వాళ్ల సంగతేమిటి? అంత కట్టుకొ యిచ్చే స్థితిలో లేనే' అన్నారు సుందరంగారు.

ఆ సంబంధమూ వదులుకోవాల్సివచ్చింది

(ఇంకా వుంది)

పెద్దకథ

పార్వతీ కళ్ళెలు

చిత్రపు హనుమంత రిక

మేనమామ కూతురికి సంబంధం కుదర్చడానికి మినాకీ చేస్తున్న హడావుడి శ్రీపతిగారు గమనిస్తూనే ఉన్నారు. రామచంద్రమూర్తి పార్వతి పెళ్లి చెయ్యకుండా సుధకి పెళ్లి చెయ్యడమే నచ్చలేదు. రామచంద్రమూర్తి మీద ఆయనకు కోపం రాను రాను ఎక్కువైంది. నోరు మూసుకుని ఎంతసేపని ఉండగలరు?

"రావుమా పిల్ల పెళ్లి చేస్తున్నావు సంతోషమే... ఇంట్లో ముప్పయ్యేళ్లొస్తున్న చెల్లిలు పెళ్లికుందన్న విషయం గుర్తుందా? పందొమ్మిదేళ్ల కూతురి పెళ్లికి తొంద రొచ్చిందా? చెల్లిలుకి పెళ్లి చెయ్యాలన్న ఖాసం లేకపోయిందా?"

రామచంద్రమూర్తి తల దించుకున్నాడు. భర్తకి వకలాపుచ్చుకుంటూ మినాకీ అంది:

మావయ్యగారూ... పార్వతి పెళ్లి విషయంలో మా ప్రయత్న లోపం లేదు. సంబంధాలు చూస్తూనే ఉన్నాం... ఏదీ కుదరడం లేదు... దానికొకకార్యాణ ఘడియ రాలేదు. ఎన్ని సంబంధాలు చూసినా ఏం లాభం..."

శ్రీపతి గారికోపం తారస్థాయికి చేరింది.

"అవును తల్లీ... మీరు పార్వతి పెళ్లి కోసం తెగ ఆడురాపడి పోతున్నారు... సంబంధాలు తెగ చూస్తున్నారు. అయినా కుదరడం లేదు. అయినా నాకు తెలిక ఆడుగుతాను... పార్వతికి ఏం తక్కువ? చదువు సంధ్యలా? గుణగణాలా? రూపు రేఖలా... పైగా బ్యాంకిలో ఉద్యోగం చేస్తోంది.. దాని పెళ్లి పడేళ్ల క్రితమే జరగాల్సింది... పడేళ్లుగా ఏ సంబంధమూ కుదర లేదంటావు... మీ మావయ్య కూతురి పెళ్లి కోసం నువ్వు పడుతున్న తాపత్రయం చూస్తూనే ఉన్నాను. ఆడబడుచుకి పెళ్లి కావడం నీ కిష్టం లేదు... దానికి పెళ్లి యిపోతే నీకు ఇంటి దాకిరీ చేసే మనిషుండదు... దాని సంపాదనా మీకు దక్కదు... పడేళ్లుగా దానికి మీరు చూసిన సంబంధా లెన్ని? అది మీ దగ్గరున్నంత కాలమూ దానికి కార్యాణ ఘడియ రాదు... మినాకీ నువ్వు తెలివైన దానివే... నన్ను బుకాయద్దామని చూడకు..."

మినాకీ విసవిసా నడుస్తూ వెళ్లి పోయింది. శ్రీపతిగారు తిరిగి ఆన్నారు...

రావుమా... మీ అమ్మ నిన్ను చూసుకుని మురిసి

(గత సంచిక తరువాయి)

పోయేది... సువ్వోదో వంశాన్ని ఉద్ధరిస్తావనుకుంది. పార్వతికి మంచి సంబంధం చూసి పెళ్లి చేస్తావనుకుంది. నువ్వు ప్రయోజకుడివే... కాదనను... ఓ కొడుకుని "మెడిసిన్", ఓ కొడుకుని "ఇంజనీరింగ్" చదివిస్తున్నావు... కూతురికి ఓ "ఇంజనీరు"ని తెస్తున్నావు... ఇల్లు కట్టు కున్నావు... ఇదంతా నీ ప్రయోజకత్వమే నంటావా? పొలం అమ్మి ఇల్లు కట్టేవు... పడేళ్లుగా పార్వతి సంపాదించి నీ చేతుల్లో పోస్తోంది... పడినకి ఎంతో చెప్పానా పొలం అమ్మిచ్చింది... ఏండికాదు. "నా కొడుకు రాముడంది... పార్వతి పాశ్చాత వాడే తీసుకుంటాడు" అంది. పొలం అమ్మగా వచ్చిన డబ్బుతో ఇల్లు కట్టేవు... ఇంటి మీద అదే కూడా పోస్తోంది. పార్వతికి పెళ్లికాకపోతే మికే లాభం. మీ పంపన పడివుంటుంది. కీతం నీ చేతుల్లో పోస్తుంది. పోనీ పదినిచ్చిన నగలేనా దానికుంచేవా? అదీ మీ ఆవికకోసంగాం చెవా?" రామచంద్రమూర్తి మాట్లాడలేదు.

'నగలు కూడా దానికి లేకుండా వెళ్ళావురా? దాని సంపాదన అనుభవిస్తున్నారు. పొలంలో వాటా ఇవ్వవలసి వస్తుందని మీ అమ్మ వుండగానే దాన్ని అమ్మించేశావు. దాని సంపాదనలో నాలుగోవంతు దాచినా దాని పెళ్లి ఘనంగా జరిగేది కదరా ! నీ దృష్టిలో అది కేవలం డబ్బుల్నిచ్చే డబ్బు. వని మనిషి. దానికి మనసుండదు, కోరికలుండవు. దానికి పెళ్లి పెటాకులూ అవసరం లేదు. మనిషికింత న్యాయం పనికిరాదురా. మీ అమ్మా నాన్న ఏ లోకంలో వున్నారో కాని నువ్వుంత ప్రయోజకుడివైనందుకు మురిసిపోతారా. ఆడపిల్ల డబ్బు తినటం, ఉసురు పోసుకోడం మంచిది కాదు. నువ్వు పెళ్లాం చెతిలో కీలుబొమ్మవి. నీ యింట్లో వున్నంత కాలమూ పార్వతికి పెళ్లి కాదు. నాకు అన్యాయ కూతురొకటి ... నా కూతురొకటి కాదు. అదీ నా కూతురే అనుకుంటాను నువ్వు చూస్తూవుండు దానికి మంచి సంబంధం చూసి నేనే పెళ్లి చేస్తాను.

రామచంద్రమూర్తి వుంచిన తల ఎత్తలేదు. పక్క గదిలో మేనమామతో కబుర్లాడుతున్న మినాకీ చెవిని ఆయన మాటలు సడకపోలేదు.

ఏంటిన్నావా మావయ్యా. ఆ ముసలాయన మీ అబ్బాయి మీద ఎలా ఎగిరిగిరి పడుతున్నారో

పొలం అమ్మేమంటే ఎందుకు అమ్మేం? అదే ఇళ్లల్లో బాదలు పడిపడి సొంత యిల్లు కట్టుకుందామనేగా? ఇల్లు మా ఒక్కరికోసమే కట్టామా? అందరూ ఉండటానికే కద? పార్వతీ వుంటోంది కద? దానికో గది ప్రత్యేకంగా ఇచ్చేము కద. పెద్దాడికి మెడిసిన్ లోనూ, చిన్నాడికి ఇంజనీరింగ్ లోనూ సీట్లు వచ్చాయి. పాళ్లు పెద్ద చదువులు చదువుతున్నారని ఆయనకెంత ఆసూయో చూడు. సుధకి ఇంజనీరు భర్త పస్తున్నాడంటే అది దాని అదృష్టం. అది చక్కనిది, అఖరికి దానికి మంచి సంబంధం కుదిరిందని కూడా ఎదుపే"

సుందరం గారు మేనకోడల్ని సముదాయిస్తూ అన్నారు.

"ఆ ముసలాయన తీరుతెస్తులు చూస్తూనే వున్నానే మీనా. కొంతమంది అంతే. ఎవరైనా వచ్చగా వుంటే చూడలేరు. అలాంటి వాళ్ల మాటలు పట్టించుకోకూడదు. పెళ్లి దగ్గర పడింది. అనవసరంగా మనసు పాడుచేసుకోకు. నువ్వసలే అర్థుకురాలివి"

మినాకీకి పినమామగారి మాటలవల్ల అత్తగారి రవ్వల దుద్దులు, చంద్రహారాలూ, కాసుల పేరూ మళ్లీ గుర్తుకొచ్చాయి. అసలు కూతురి పెళ్లి కుదిరినప్పటినుండి బ్యాంకి 'లాకరు'లోంచి అవి తెమ్మని భర్తని పోరుతూనే వుంది. రామచంద్రమూర్తి "ఇదిగో అదిగో" అంటూ వాయిదాలు వేస్తూ వచ్చాడు. మినాకీకి తన నగలకంటే వాటిమీద మోజెక్కువ. అవి హస్తగతం చేసుకోవాలన్న కోరిక బలంగా వుంది. రోపొచ్చున్న పెళ్లిలో అవికూడా అలంకరించుకొని తిరిగితే మరింత ఘనంగా ఉంటుంది. తగిన సమయం చూస రామచంద్రమూర్తితో అంది.

'మన వియ్యాల వారు బాగా ఉన్నవాళ్లు వియ్యపురాలి వంటిందా నగలేనట. ఈ నగలతో అవిక ముందు తీసికట్టుగా కనిపిస్తాను...'

'లాకరు'లోంచి ఆ నగలు పట్టండి రామచంద్రమూర్తి అమాయకంగా అన్నాడు 'ఏ నగలు మీనా?'

'లాకరులో నగల సంగతి మర్చిపోయారా ఏమిటి?' 'నీ నగలన్నీ ఇంట్లోనే వున్నాయిగదా'

'భర్త... మీరు త మతిమరుపు మనిషి. బ్యాంకిలో వున్న నగలండీ. నా నగల విషయం కాదు బ్యాంకులో నగలు పెట్టిన విషయమే మర్చిపోయారా ఏమిటి? కనీసం ఆ 'లాకరు' అదేనా కడుతున్నారా? వాళ్లు వేలంపాట వేసేశారా ఏమిటి?'

'అసలు నగలు వుంటే కద. వాళ్లు వేలంపాట వేయడానికి... బ్యాంకిలో ఏ నగలూ లేవు...'

మినాకీ నిర్ణాంతపోయింది.

'అత్తయ్యగారి దుద్దులు, చంద్రహారాలు, కాసులపేరూ, ఏమైనట్లు?'

'ఏ నగలూ లేవు' అయ్యా అయ్యా ఆ నగలూ అమ్మేశారా!

రవ్వలదుద్దులై యాభైవేలకి తక్కువుండవు కాసుల పేరు నల్లలై కాసులు, చంద్రవారాలు ముప్పుయి కాసులు.

'ఓ వాటి సంగతా నువ్వై అడుగుతున్నది అవి ఎప్పుడో 'కృష్ణార్పణం' అయిపోయాయి అయినా అవి పార్వతి నగలు కద వాటి విషయం పార్వతే ఎప్పుడూ అడగలేదు వాటి విషయం నీకెందుకు? కత్తికి లేని దురద పెందలానికెందుకు?'

మీనాక్షి చాలాసేపు బుడిబుడి దీర్చాయి తీస్తూనే వుంది

* * *

మరునాడే పెళ్లి మగపెళ్లి వారు తరలివచ్చేరు 'కమ్మూనిటీ' హాల్లో మేడమీద గదులు వాళ్ళకి విడిది కింద ఇచ్చేరు కింద గదుల్లో ఆద పెళ్లివారు సర్దుకున్నారు ఇల్లు కూడా దగ్గరకావడంతో కొంత మంది అక్కడ సర్దుకున్నారు 'కమ్మూనిటీ' హాలు పెళ్లి జనంతో కళకళాడింది పార్వతి చురుగ్గా ఇంటికి కమ్మూనిటీ హాలుకి తిరుగుతోంది. మగపెళ్లివారి అవసరాలు కనుక్కుంటోంది వాళ్ళు అడిగినవాటికి సాకుగా సమాధానాలు చెబుతోంది ముఖంలో చిరునవ్వు మాయటంలేదు రామచంద్రమూర్తి పరంజ్యోతి గారికి చెల్లిల్ని పరిచయం చేశారు అంతవరకూ మూర్తికి ఓ చెల్లిలుందనే ఆయనకు తెలీదు

పరంజ్యోతి గారు పార్వతి కదలికల్ని గమనిస్తూనే ఉన్నారు సన్నగా, బాదుగ్గా, నాబాగ్గా, జాజ మొగ్గా ఉంది బంగారు నగలేమీ పంటిమీద లేవు చేతికొక వాచి మాత్రం ఉంది కట్టుకున్నది కూడా సాదా ఫోల్స్ రు దీరే అయితేనేం లక్ష్మీదేవిలా కళకళాడుతోంది ముఖంలో చిరునవ్వు, విశాలమైన కళ్ళల్లో కాంతి తగ్గటం లేదు ఆమె మాటల్లో మంచ మర్యాదా ఎవ్వరినైనా ముగ్గుల్ని చేస్తాయి పార్వతికింకా పెళ్లి కాలేదని తెల్సింది బ్యాంకిలో ఉద్యోగం చేస్తోందని తెలిసింది పార్వతి కింకా పెళ్లిండుకు కాలేదు? ఆ విల్లికి పెళ్లిపట్ల విముఖత వుందా?కాకపోతే అన్నా వదినల అశ్రద్ధ కారణమా? చెల్లిలు పెళ్లికుండగా పంధొమ్మిదేళ్ల కూతురికి పెళ్లి చేస్తున్న మూర్తి ఎలాంటి వాడు? స్వార్థపరుడా? అడవిల్లికి ఎన్ని వున్నా తల్లి తండ్రుల లోటు తీర్చేది కాదు తోడబుడ్డిన వాళ్ళు కూడా పెళ్లి విషయం పట్టించుకోరు!

రామచంద్రమూర్తి ప్రతీదానికీ చెల్లిల్ని సంప్రదిస్తున్నాడు పెళ్లి వారితో కొందరికి "పార్వతిగారు" మరి కొందరికి "పార్వతి". మగపెళ్లి వారికి వివిధమైన అసంతృప్తి లేకుండా పెళ్లి జరిగింది సుధ పరంజ్యోతిగారి కోడల్ని హాయింది- సురేంద్ర భార్య అయింది మగపెళ్లి వారితో సుఖా వెళ్లి హాయింది. ఆ తర్వాత శ్రీపతిగారూ, భార్య వెళ్లి హాయిదు సుందరం గారి కుటుంబం మాత్రం మరో నాలుగు రోజు లుండి మరి వెళ్లేరు.

రామచంద్రమూర్తి ఇల్లు చిన్నబోయింది సుధ పాదావుడి పల్ల ఆ విల్లిలేని లోటు చెప్పి వచ్చినట్లు

కన్నిస్తోంది పార్వతీ, రామచంద్రమూర్తిల సెలవు అయిపోయింది. వాళ్ళిద్దరూ అఫీసుల్లో చేరారు

సుధ పెళ్లి తర్వాత సుగుణమ్మా మీనాక్షిల మధ్య అంతగా మాటలు లేవు. నీళ్లు పట్టుకునేటప్పుడు మాత్రం వాళ్ళ మధ్య ఒకటో 'రెండో' మాటలు దొర్లుతాయి

సుధనీ, సురేంద్రనీ తన ఇంట్లోనే వుండమని రాజశేఖరం ఎంతగానో చెప్పేడు అయినా వాళ్ళు ఇష్టపడ లేదు. వెంగళరావు నగర్లో ఇల్లు అడ్డికు తీసుకున్నారు పార్వతి పని చేసే బ్యాంకి సంతీపరెడ్డినగర్లో వుంది. పార్వతి బ్యాంకూ సుధ ఇల్లు దగ్గర కావడంతో పార్వతీ సుధా ఇంచు మించు రోజూ కల్సుకునే వారు. మధ్యాహ్నం సుధ బ్యాంకికి వచ్చేది తను రాకపోతే పార్వతి వాళ్ళింటికి వెళ్లేది సుధకి మేనత్త దగ్గురున్న చనువు తల్లి

దగ్గర లేదు తల్లి మీద ఉన్నది భయం మేనత్తనే అభిమానం పార్వతికి సుధంటే ఎప్పుడూ ముద్దే సుధని కన్నది మీనాక్షి అయినా పెంచింది పార్వతే తనకో కావాల్సినా సుధ మేనత్తనే అడుగుతుంది ఉద్యోగంలో చేరకే సుధ కొరింది పార్వతి ఎప్పుడూ కారనలేదు

ఆ రోజు మధ్యాహ్నం సుధ రాతేడు బ్యాంకిలో పని ఒత్తిడి వల్ల పార్వతికి వీలుపడ లేదు ఆ సాయంత్రం పార్వతి సుధ ఇంటికి వెళ్లింది ఆమె వెళ్లిన కొద్ది సేపటికి సురేంద్ర వచ్చేడు కాఫీ ఫలహారాలయ్యేక లోకాభిరామాయణంలో పడ్డారు ఇల్లు చేరేసరికి రాత్రి ఎనిమిదైంది పార్వతి భయపడుతూనే ఇంట్లోకి అడుగు పెట్టింది మీనాక్షి కళ్ళెర్రజేసి చూసింది

"మహారాణి వారి తిప్పట్లయ్యేయ్యా?"

రామచంద్రమూర్తి నిస్సహాయంగా చెల్లిలి వైపు చూసేడు

"రోజూ మధ్యాహ్నం పూట సుధ బ్యాంకికి వస్తుంది. అది రాకపోతే నేనే వాళ్ళింటికి వెడతాను" ఇవాళ అది రాతేడు నాకూ వెళ్లడానికి వీలుపడ లేదు అంచేత దాన్ని చూడమని వాళ్ళింటికి వెళ్లేను "

Rao

'నేను చెప్పేను కద మీనా అది సుధ ఇంటికి వెళ్ళమంటుంది'

'మీరురుకోండి అని అతణ్ణి ఓ కసురు కసిరి పార్వతితో అంది

ఆ మాట ముందే చెప్పచ్చుకదే పార్వతీ పెళ్ళికాని ఆడపిల్ల ధైముకి ఇల్లు చేరకపోతే ఎంత అదుర్తగా వుంటుందో నీకు తెలీదు రెండు గంటల్నుండీ నా బుర్ర పని చెయ్యడం లేదు అది సరే సుధ ఎలా వుంది? అప్పుడే దాన్ని చూసి వారం దాటింది

'సుధకేం పదినా సురేంద్ర ఎంతో మంచివాడు వాళ్ళిద్దరూ పోయిగా ఉన్నారు'

మీనాకికి ఎంతో సంతోషమైంది పార్వతి తిరిగి అంది

అసలు వెంటనే వచ్చేదా మనుకున్నాను వాళ్ళిద్దరూ రానిచ్చేరు కాదు నీ అల్లుడికి రవ్వ దోశలు ఇప్పమట ఎలా చెయ్యాలని ఆడిగింది చెప్పేను ఆడే చేసింది ఎంత బాగా చేసిందను కున్నావు సురేంద్ర దాన్ని ఎంత మెచ్చుకున్నా డనుకున్నావు మన పిల్లని మనం పొగుడుకో కూడదు కాని సుధ ఎంత పనిమంతురాల్తే పోయిందను కున్నావు ఇల్లంత చక్కగా పెట్టుకుందను కున్నావు

మీనాకికి పార్వతి మీతకోపం పోయింది 'మంచి పని చేసేవు పార్వతీ నాకా ఇల్లు వదలడానికి కుదరదు నీ ఆపీసుకి దానిల్లు దగ్గరే కాబట్టి చూసి వస్తాండు' అయితే దాని ఇంటికి వెళ్ళటట్లయితే ముందు చెప్పు నీ గురించి నాకే బెంగా ఉండదు

పదినావంటింత వరకూ వచ్చింది సువ్వు రాలేదని బెంగతో కూర్చుంది పోయేను ఇంక పందిళ్ళడ చేస్తాను' అసలు కాఫీ కూడా తాగబుద్ది కాలేదు

"నేను చేస్తానులే పదినా" అంటూ పార్వతి వంటగదిలోకి వెళ్ళింది

ఆ తర్వాత పార్వతి సుధ ఇంటికి వెళ్ళటట్లయితే పదినాకాల్సి ముందుగానే చెప్పేది. పార్వతి రాతి పదింటికి ఇల్లు చేరినా మీనాకి ఏమి అనేది కాదు!

కూతురి గురించి అడిగేది

నాలుగైదు నెలలు గడచి పోయేయి ఓ ఆదివారం సురేంద్రా సుధా రామచంద్రమూర్తి ఇంటికి పచ్చేరు సుధ తండ్రితో అంది

"అయన ఆఫీసుకి ఓ ఇరవై రోజులు సెలవు పెట్టేరు నాన్నా మైసూరు, పూటీ అదీ చూద్దానికి వెడుతున్నాం"

రామచంద్రమూర్తి, మీనాకికి ఎంతగానో సంతోషించేరు

నాలుగు ఊళ్ళూ పిల్లూ పీచూ బయల్దేరక ముందే చూడాలే సుధా ఆ తర్వాత చూద్దామన్నా పీలుపడదు నేనూ మీ నాన్నా చూడగలిగిమా?"

అంది మీనాకికి 'ఎప్పుడమ్మా మీ ప్రయాణం?' అన్నాడు రామచంద్రమూర్తి

రేపు రాత్రేనాన్నా సువ్వు పూళ్ళో లేకపోతే నా కసలు తోచడే సుధా 'అంది పార్వతి

ఒక్క ఇరవై రోజులేకడ అత్తా అంది సుధ' సాయంత్రం అయి మన్నరకల్లా ఇల్లు చేరుకుంటోంది పార్వతి పదినన, అన్ననీ ఏ పనిమాకేనా వెళ్ళమంటుంది మీనాకికి మూర్తి రెండు పనిమాలు చూసేరు

నాలుగైదు రోజులు గడచి పోయేయి సాయంత్రం ఏడు గంటలు దాటినా పార్వతి ఇల్లు చేరలేదు మీనాకికి సహనం అసలే తక్కువ రుస రుస రాడింది మరి కాసేపటికి మూర్తి ఇల్లు చేరుకున్నాడు కన్ను బుస్సు రాతున్న భార్యని చూసి ఏదో జరిగిందను కున్నాడు

మహారాణి వారు ఇంకా ఇల్లు చేరలేదు ఎక్కడ తిరుగుతోందో?

'ఏ సైహతు రాలింటికేనా వెళ్ళిందేమో?'

సైహతు రాలింటికే వెతుతోందో మరెక్కడికి వెతుతోందో.... ఈ మధ్య దానికి తిప్పటిక్కువైంది....

"అదుర్తా పద్ద మెందుకు మీనా.... ఏ పనిమాకైనా వెళ్ళిందేమో, అదే వస్తుంది..."

రామచంద్రమూర్తి పైకి అలా అన్నాడే కాని

లోపల్లోపల అదుర్తా అదుర్తాగానే వుంది చెల్లెలికి చెప్పుకోదగ్గ సైహం ఎవరితోనూ లేదు సుధ ఇంటికి వెళ్ళిందనుకోదానికి అది పూళ్ళో లేదు మరెందుకు రాలేదు? రోజూ రోజూకీ జంట నగరాల్లో రోడ్డు ప్రమాదాలు ఎక్కువై పోతున్నాయి ఆడ పిల్లలకి జడత లేకుండా పోతోంది దానికి ఏ యాక్సిడెంటూ' జరగ లేదు కద? ఏ అపదా వాటిల్ల లేదు కద? క్షణ క్షణానికి అదుర్తా ఎక్కువవు తోంది చీమ చిటుక్కుమంటే చాలు చెల్లెలు వచ్చిందేమోనని గేటు వైపు చూస్తున్నాడు

ఈ మధ్య తరచుగా అలశ్యంగానే వస్తోంది సుధ ఇంటికి వెళ్ళనంటే నిజమే ననుకునేదాన్ని వెర్రి మొచ్చని అదనలు సుధ ఇంటికే వెతుతోందో మరెక్కడికైనా వెతుతోందో నన్న అలోచనే వచ్చింది కాదు

'పార్వతి సుధ ఇంటికి తప్ప మరెక్కడికి వెళ్ళదు దాని కెవరూ సైహతురాళ్ళు లేరు బ్యాంకిలో మరో అమ్మాయి లక్ష్మీ మాత్రమే వుంది ఆ పిల్లతో అంతగా చెప్పుకోదగ్గ సైహం లేదు రోజూ పేపర్ల చూస్తూనే వున్నాం ఆడ పిల్లల్ని ఎత్తుకు పోతున్నారని పార్వతికి ఏ అపదా వాటిల్ల లేదు కద?

ఆడపిల్లల్ని ఎత్తుకు పోతున్నారు మీ కళ్ళకి మీ చెల్లెలు పిల్లలా కన్పిస్తోందేమో, దానికి ముప్పయ్యేళ్ళో స్తన్నాయి నా అనుమానం దానికి మగ సైహతు లున్నారని వాళ్ళతో పికార్లు కొడుతోందని

నా చెల్లెలు అలాంటిది కాదు దించిన తల ఎత్తుకు ఆఫీసులో కూడా పని వుంటేనే కాని మగవాళ్ళతో మాట్లాడదు.

"యదార్థం నిమారంగానే ఉంటుంది మీ కళ్ళకి అది అలాగే కన్పిస్తుంది అతి వినయం ధూర్లక్షణం... అలాంటి వాళ్ళని నమ్ముని లేదు... వాళ్ళు గ్రంథాలు నడవగల నమ్మేలు.... ఎక్కడో పడుకుని పొద్దున్న వస్తుంది. అనవసరంగా మీ రెండుకు నిద్ర పోగొట్టుకోడం.... అదక్కడ ఏ సుఖాలు అనుభవిస్తోందో?..."

రామచంద్రమూర్తి సమాధానం చెప్పలేదు. ఏవ్యతతో భార్యని చూసేడు ఆ రాతంతా రామచంద్రమూర్తికి నిద్రలేదు.

తెల్లవారింది. పార్వతి ఇల్లు చేరలేదు. మీనాకికి సుగుణమ్మతో అంది:

"పార్వతి ఎం చేసిందో చూసేరా పదినగారూ?"

"ఏం చేసిందమ్మా?"

"రాత్రి ఇంటికి రాలేదు."

"బస్సులు దొరికుండువు.... ఏ సైహతురా లింట్లొన్ పడుకుని ఉంటుంది దానికింత అదుర్తా ఎందుకమ్మా?"

సైహతురాలింట్లోనే అంటారా పదినగారూ. సైహతుడింటే కాదంటారా?"

త్వరలో!

ఏడుకొండల కథలు

తాము తలలు వొంచి ఆనద మొక్కల వాడిని అంతెత్తుగా నిలబెట్టిన

7 కొండల కథలు!

ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక ఫాతకుల కోసం అందిస్తున్నాం!

-సం.

ఉరి పోసుకున్న అప్పచెల్లెళ్లు చెప్పిన కథ

"వ్రేయమైన తోటివారులారా,

మేము ఎందుకు అత్యహత్యకు పాల్పడ్డామో మీకు తెలుసుకోవాలని లేదా? తెలుసుకోవాలని లేకపోతే కనీసం ఉహించలేరా? మాకు చట్టాన్ని కావాడే తండ్రి, రాక్షసి లాంటి తల్లి వున్నారు. వీరిద్దరూ ఒక కుమార్తెకు పెళ్ళి చేసి చేతులు దులుపుకొని కూర్చున్నారు.

ఈ వివాహంతో తమ బాధ్యతలన్నీ తీరిపోయినట్లు వారు ఉపరిపీల్చుకున్నారు. మేము విసిగిపోయాం. మా పట్ల నిర్వృతించవలసిన బాధ్యత ఏదీ లేనట్లు వారు అభిప్రాయపడ్డారు. మమ్మల్ని పట్టించుకోలేదు సరికదా మా కోసం వీసమెత్తు బంగారం కూడా వాళ్ళు కొనలేదు. రోజువారీ ఖర్చులకు సంపాదనై చాలు సరిపోతుందనుకునే వాళ్ళు తిట్టుటమే కాకుండా మీరు చస్తే బావుండు అని తరచుగా వాళ్ళు శాపనారాలు పెడుతూ వారు మేము చాలా సార్లు అత్యహత్య చేసుకుందామని ప్రయత్నించాం కాని మాకు ధైర్యం చాలేదు అనేక సార్లు దేవుడిని ప్రార్థించిన అనంతరం ఈ లేఖ వ్రాస్తున్నాను నా అత్యహత్య కోసం మీరు తప్పనిసరిగా ప్రార్థించాలి

ఇట్లు,
(అందరి చేత అసహ్యించుకోవడం)

ఈ లేఖ వ్రాసింది ఎవరో కాదు అందరు యువతుల్లాగే తానూ చదువుకొని విద్యావంతు రాలిని కావాలని, పెండ్లి చేసుకొని

ఉహలోకాల్లో విహరించాలని కలలు రామకృష్ణన్ అనే వ్యక్తితో - 11 సవర్ణ గని తల్లిదండ్రుల నిర్లక్ష్యానికి గురైతన బంగారం, 4 వెల నగదు యిచ్చి-ముగ్గురు తోబుట్టువులతో సహా ఉరి వివాహం చేశారు అతను తన భార్య పోసుకొని అత్యహత్య చేసుకొన్న 21 నగలన్నిటినీ అమ్మి వేసి కిరాణి సంవత్సరాల వయసులో వున్న ఒక కేశళ దుకాణాన్ని ప్రారంభించాడు ఆ యువతి ఆమె పేరు సుమతి! దుకాణం నష్టాలతో నడుస్తుండ ఈ అక్కా చెల్లెళ్ళు ఏమిదా గాథ వెనుక టంతో ముగ్గురు బిడ్డల తల్లి అయిన ఎంత దారుణమైన వ్యధ దాగి వుందో! భాగ్యవతిని, తండ్రి దగ్గుంచె డబ్బులు ఉత్తర కేశళలోని పాల్వూట్ జిల్లాలో తీసుకు రమ్మని హాసించే వాడు ఈ చిన్నగ్రామం నేతరకోడె అందరిచేతా సందర్భంగా వారు తరచు తండ్రి మంచివాడనిపించుకున్న కానిస్టేబుల్ యింట్లో ఘర్షణ పడుతుండేవారట రామన్, కూలి పని చేసుకొనే భార్య కూడా తంగమని- 5 గురు కుమార్తెలు, ఇదంతా చూస్తున్న మిగిలిన కొడుకుతో ఆ గ్రామంలోని ఒక తోబుట్టువులు - శాత (24), సుమతి, పూగుడిసెలో కాపురముంటున్నారు కనకం (19), శశికళ (17)లకు రెప్ప ఐదేళ్ళ క్రితమే పెద్ద కుమార్తె పెళ్ళయిం తర్వాత తమ గతి కూడా భాగ్యవతి (27)కి నిరుద్యోగి అయిన యింతే కదా అనే భావన

ఎర్పడిపోయింది. పెండ్లి వారి కోర్కెలు పెద్దలు తీర్చలేకపోయిన కారణంగానే రెండో అమ్మాయి శాత పెండ్లి అగిపోయింది.

మగారై పుట్టడంతో తనకు యిటువంటి అనుభవం ఎదురు కావని తమ్ముడు మణికాంతన్ (12) తో వాళ్ళు అనేవారట. అనేకసార్లు వారు అత్యహత్య చేసుకొనేందుకు ప్లాన్ చేశారని, తమతో పాటు అత్యహత్య చేసుకోమని అడిగారని అతను చెప్తున్నాడు.

తగిన కట్టుం యిచ్చుకోలేక అవివాహతులుగా మిగిలిపోయి, అందరి చేత వ్రేలిత్తి చూపించుకోవటంవంటి దుస్థితి నుంచి విముక్తి పొందాలంటే అత్యహత్య కంటే వేరే మార్గం లేదనిపించింది కాబోలు ఒకానొకరోజున యింట్లో ఎవ్వరూ లేని సమయం చూసుకొని నలుగురు అక్కాచెల్లెళ్ళు యింటి కప్పుకు ఉరిపోసుకొని అనంత వాయువుల్లో కలిసిపోయారు అత్యహత్య చేసుకొనేముందు సుమతిపై లేఖ వ్రాస్తూ, తమ కోసం విచారించ వద్దని, బాగా చదువుకొని గొప్పవాడు కావాలని తమ్ముడిని కోరిందట తప్పించుకొనేందుకు కూడా వీలులేని విషమ పరిస్థితిలో చిక్కుకున్న ఒక యువతి నిరాశ, దిగజారిపోయిన సమాజ విలువలను ఆ లేఖ ప్రతి బింబిస్తోంది అనబానికి సందేహం అవసరమా"

-పిలక

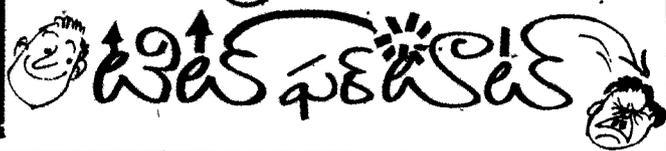
సుగుణమ్మ మీనాక్షిని ఏవగింపుతో చూసి లోపలికి వెళ్ళిపోయింది రామచంద్రమూర్తి పేవరంతా తిరగేసేడు ఎక్కడా రోడ్డుప్రమాదాలూ, అత్యహత్యలూ లేవు పరిచయస్థుల ఇళ్ళకి వెళ్ళేడు పార్వతి ఆచూకీ తెలిసిందికాదు బ్యాంకికి వెళ్ళేడు పదిహేనురోజులు సెలవుపెట్టిందని తెలిసింది వెంకటలక్ష్మి అంది "నిన్న వ్వాద్దునే సెలవుపెట్టింది అంత హఠాత్తుగా ఎందుకు పెట్టిందో అర్థంకాలేదు మనిషి మామూలుగాలేదు తీవ్రంగా ఆలోచిస్తున్నట్లు వుంది హఠాత్తుగా సెలవు కాన్సన్ చెయ్యడానికి మే నేజరు ఒప్పుకోలేదు

ఎన్నడూలేనిది పార్వతి ఎంతో కోపం తెచ్చుకుంది 'పదేళ్ళుగా నేను తీసుకున్న సెలవు నెల కూడా లేదు ఇప్పుడు అత్యవసరమై సెలవు పెట్టేను మీరు కావన్నా ఆగేదేదు హెచ్చింపి తిలయవర్తి వెళ్ళిపోతాను నా పివిత సమస్య పరిష్కరించుకోవాల్సివుంది' అంది తనతో మాట్లాడ్డానికే బయట వెసింది! 'సెలవులో పూరణతావా' ఈ పూళ్ళనే వుంటావా' అంటే 'వెడతాను' అంది ఏ పూరో చెప్పలేదు రామచంద్రమూర్తి ఆశ్చర్యపోయేడు అర్థాంతరంగా సెలవుపెట్టాల్సిన అవసరమేమొచ్చింది' ఏ పూరు వెళ్ళింది' ఎందుకు

వెళ్ళింది' కట్టుబట్టులో ఎందుకు వెళ్ళాల్సిచ్చింది' భార్య అన్నట్లు ఎవరితో నైనా వెళ్ళిందా' ఎవడైనా మాయచేసి తీసుకోపోయేదా' ఏ ఆపదలో నైనా చిక్కుకుందా' రామచంద్రమూర్తికి సమాదానాలు దొరికెయికాదు భర్తని చూస్తూనే మినాక్షి అంది దాని ఆచూకీ ఎమ్మెనా తెలిసందా' పదిహేనురోజులు సెలవుపెట్టించటం వెంకటలక్ష్మితో పూరు వెడతానిని చెప్పించటం నేను చెప్పలేదా' అది ఎవడితోనో లేదిపోయివుంటుందని నా చెల్లెలు ఆలాంటిది కాదు అంటూ చిలకపలుకులు పల్పించేరు

పాఠకులకోసం వాల్!

9

-పతికన్యా పరపతి బెటర్. ఏమంటారు?

ఇది ఓ వాగ్బాణం అనుకోండి దీన్ని మరో వాగ్బాణంతో మీరు ఉపసంహరించాలి- ఆ "రిపార్టీ" గుచ్చుకోవాలేగాని బాధించకూడదు. రసభరితంగా వుండాలేగాని అక్షరాల కొట్ట వచ్చినట్లుండరాదు... కార్డు మీద మాత్రం రాయాలి. ఈ వాక్యం పైన రాసి మి ప్రతి వాక్యం దాని క్రింద రాయండి. మి పూర్తి చిరునామా ముఖ్యం. ప్రచురించిన రెంటికి రు. 25; రు. 15 చొప్పున బహుమతి వుంటుంది!- ఈ విషయంలో సంపాదకునిదే తుది నిర్ణయం. సంచిక విడుదలైన వారంలో గా వంపాలి, మర్చిపోకండి. -సం.

చాలా మంది వెంటనే "రిపార్టీ"ల వర్షం కురిపించారు. కొన్ని మాత్రం ఎంపిక చేసి వేస్తున్నాం. బహుమతులు పొందిన రెండూ కాక- మరికొన్ని యిక్కడ వేశాము. తతిమ్మా వారి "వాగ్బాణాలు" స్వలాభావం చేత వేయలేకపోయాం. లాటరీ తీసి కొందరి పేర్లు మాత్రం వేస్తున్నాం! ఒకసారి బహుమతి రాలేదని నిరుత్సాహం పడక మళ్ళీ ప్రయత్నించండి!

"మూడు ముళ్ళు, నాలుగక్షింపలూ... ఇంతెగా పెళ్ళంటే?"

★ రు. 25 బహుమతి పొందిన రిపార్టీ:

"అప్పుడే ఏమైంది... ముందుంది ముసుళ్ళ పండగ...!!"
-వి. ఎం. రవిచంద్రారెడ్డి (ప్రొద్దుటూరు)

★ రు. 15 బహుమతి పొందిన రిపార్టీ:

"నీకేం బాబూ! నీవు మగపిల్లాడికి తండ్రివి... అలాగే అంటావు. ఒక్క ఆడపిల్ల పెళ్ళి చేసేటప్పటికి నా తల ప్రాణం తో కకొచ్చింది"
-గుమ్మళ్ళ విఠల్ (మచిలీపట్నం)

మరికొన్ని వాగ్బాణాలు

"మునిగి పోయేన్ని అప్పులు... నలిగి పోయేంత చాకిరీ... కూడా!"
-కె. ఎన్నార్ నమ్మి (పెనుగొండ)

"కాకపోతే అయిదు నవర్ల బంగారమూ, అరవై వేల క్యామా... అంతే!"
-కె. సుబ్బలక్ష్మి (కందుకూరు)

"ఏడడుగులు, ఎనిమిది చోట్ల అప్పుల సంగతో?!"
-ఎ. వి. ఆర్. ప్రసాద్ (నెల్లూరు)

లక్ష్మి పేర్లు

పి. శ్రీదేవి (కడప), ఎస్ శ్రీనివాసరావు (ద్రాకారామం), ఎస్ వి మహేష్ బాబు (ప్రొద్దుటూరు), ఆర్. వీరరాఘవులు (సూళ్ళూరుపేట), పి. వి. నరసింహదాసు (విజయనగరం), కె. వి. మధుసూదనరావు (కాకినాడ), పి. వి. సుబ్బారావు (ప్రాంతొల్లు), కె. రవికుమార్ (తెనాలి), ఎం. డి. భాసిం (చినఓగిరాల), కె. వి. సుబ్బారావు (బెర్హంపూర్), పి. నాగమణి (విశాఖపట్టణం)

పార్వతి కళ్యాణం

పోలీసురిపోర్లు యివ్వండి ఎక్కడవున్నా తీసుకోచ్చి పడేస్తారు. కాళ్ళు విరగొట్టి స్వీరూములో పడేస్తే సరి ఓ మూల పదివుంటుంది దానికి మధ్య వచ్చు బలినీహాయింది అఫీసునుండి తిన్నంగా ఇంటికి రావడంలేదు ఎవడితో పికార్లు కొట్టవస్తాందో 'సుధ ఇంటికి వెళ్ళును వదినా' అంటే నిజమే ననుకున్నాను ఈ భాగోతం చాలాకాలంగానే జరుగుతోంది ఇప్పుడు బరితెగించి ఏకంగా లేచిపోయింది చీ చీ ఇలాంటి వెధవపనులు ఇంటాపంటా వున్నాయా? పరువు, ప్రతిష్ఠా మంటగలిపేసింది. ఇంతకాలమూ పరువుగా బ్రతికేం. ఇప్పుడు ఇది చేసినపనికి తరితుక్కోలేం " "మీనా సెలవుపెట్టందని తెలిసింది ఈరు వెళ్ళిందని తెలిసింది అర్థాంతంగా కట్టుబట్టలతో ఎందుకు వెళ్ళింది? ఎవరితోనూ తనంతట తాను వెళ్ళివుండదు ఎవడైనా మాయచేసి తీసుకువెళ్ళాడేమో?"

అవును వాపం మి చెర్లెలు పనివాప ఎవడో చాళ్ళెట్టిస్తానని మాయచేసి తీసుకుపోయివుంటాడు కాకపోతే పుణ్యక్షేతాలు చూడడానికి ఏ భారతదేశ 'యాత్రా స్పెషల్'లో ఎక్కివుంటుంది! ఇంత జరిగినా దాన్ని వెనకేసుకురావడానికి సిగ్గులేదా? చింతచచ్చినా పులుపు చావదు మరి "

రామచంద్రమూర్తి నాలుగు మెతుకులు కొరికి అఫీసుకి అదరాబాదరాగా వెళ్ళిపోయేడు మీనాకి సుగుణమ్మతో అంది.

వదినగారూ... పార్వతి అఫీసుకి సెలవుపెట్టందట! ఈరు వెడుతున్నానని చెప్పిందట! ఎవడితో నో లేచిపోయిందేమో?"

'సుగుణమ్మకి నమ్మకక్కం కాలేదు పార్వతి ఒక్కనాటికీ అలా చెయ్యదు

నేను నమ్మనమ్మా మీనా! పార్వతి అలాచేసి పిల్లకారు ఓ పెళ్ళికాని పిల్లమీద అలాంటి అభాండాలు వెయ్యడం చాలా తప్పు. ఎవడితో నో లేచిపోయిందని నీ కెలా తెలుసు? నువ్వూ చూసేవా? పోనీ నువ్వన్నట్లు పార్వతి అలా చేసినా తప్పుపట్టను. నువ్వెప్పుడైనా పార్వతిని ప్రేమతో చూసేవా? పంధొమ్మిదేళ్ళ సుధకి పెళ్ళిచేసేపు పదేళ్ళు పెద్దదైన పార్వతి పెళ్ళిగురించి నువ్వెప్పుడైనా ఆలోచించేవా? పార్వతి మాత్రం ఆడపిల్లకాదా? పెళ్ళిచేసుకోవాలని దానికిమాత్రం వుండదా? దానికి మాత్రం సంసారం ఏర్పడాలని వుండదా? మీరు దానికి పెళ్ళిచెయ్యరు జీవితాంతమూ మీకు పూడిగం చెయ్యాలిందేకదా? తప్పులెన్నేముందు మన తప్పుల్ని తెలుసుకోవడం మంచిది! మీనాకి మాట్లాడకుండా ఇంట్లోకి వెళ్ళిపోయింది

(ఇంకావుంది)

పెద్దకథ

పార్వతీ కళ్యాణం

చిత్రపు హనుమంత రెడ్

రోజులు గడచి పోతున్నాయి
 రామచంద్రమూర్తిలో చాలా మార్పు వచ్చింది అతని మాటల్లో ఉత్సాహం లేదు బట్టలమీద శ్రద్ధలేదు తిండిమీద ధ్యాసలేదు గెడ్డం పెరిగిపోయింది ఇరవై నాలుగంటలూ అతడి ఆలోచనలు చెల్లెలి గురించే చెల్లెలి విషయం పిన తండ్రికి తెలిస్తే ఏమంటాడు? రోజూ 'బాంకి'కి పోనుచేసి పార్వతి వచ్చిందేమోనని 'వాకబు చేస్తున్నాడు అల్లుడి కోసం పోను చేస్తున్నాడు నాయంత్రాతీ కూతురు వచ్చిందేమోనని వాళ్ళింటికి వెళుతున్నాడు అతడి బాధలో పాలు పంచుకొనే వాళ్ళే లేక పోయారు కూతురు వుంటే అతడి బాధలో పాలు పంచుకునేది కొందరు 'రామచంద్రమూర్తి చెల్లెలు లేచిపోయింది' అంటే మరి కొందరు 'ఏం చేస్తుంది ముప్పయ్యేళ్ళాస్తున్నా పెళ్ళి పెట్టకులూ లేవు అన్నగారికి పెళ్ళి చేసే యోచనలేదు' అంటున్నారు ఇక మీనాక్షి రోజూ క్రమం తప్పకుండా ఆడబడుచుని తిట్టిపోస్తోంది అంతటితో ఆగక రామచంద్రమూర్తి పంశాస్త్రీ తిట్టిపోస్తోంది అడిగిన వాళ్ళకీ, అడగని వాళ్ళకీ మా ఆడబడుచు లేచిపోయిందని నోరింత చేసుకుని వెబుతోంది!

రామచంద్రమూర్తి ఆఫీసు చేరిన కొద్ది సేపటికే సురేంద్ర ఘోష చేసి చెప్పేడు - పొద్దున్న తాము వచ్చినట్లు కూతురు వచ్చిందంటే మూర్తికి పాణం లేచి వచ్చింది ఆఫీసుకి మధ్యాహ్నం సెలవుపెట్టి కూతురింటికి వెళ్ళేడు సుద తండ్రిని దూకే ఆశ్రయపోయింది గెడ్డం పెరిగింది చాలా చిక్కపోయేడు కళ్ళలో పచ్చి పోయింది కళ్ళల్లో జీవం లేదు సుద ఆదుర్దానిండిన స్వరంతో అంది 'ఎవరి నాన్నా ఈ కొద్ది రోజుల్లో ఇంత చిక్కపోయేవు ఆరోగ్యం బావుండడం లేదా' డాక్టరు దగ్గరకు వెళ్ళేవా' మందులు

(గత సంచిక తరువాయి)

తీసుకుంటున్నావా' రామచంద్రమూర్తి విరక్తిగా నవ్వాడు 'నా జబ్బుకి ఏ డాక్టరూ మందివ్వలేదు తల్లి ఈ జబ్బు శారీరకమైంది కాదు మనోవ్యధకి మందేమిటి? సుధ ఆశ్రయపోతూ 'మనో వ్యధా ఎందుకు? అంది' 'మీ అత్త' 'అత్త కేమయింది?' 'మీ అత్త ఇల్లు విడిచి వెళ్ళిపోయింది నువ్వు వెళ్ళిన నాలుగైదు రోజులకి ఆపీసుకి వెళ్ళిన మనిషి తిరిగి రాలేదు బ్యాంకిలో అడిగితే సెలవుపెట్టిందన్నారు పూరెమతున్నానని వెంకటలక్ష్మికి చెప్పిందట నాకు అర్థం కావడంలేదు పార్వతి పూరు వెళ్ళడమేమిటి? ఎందుకు వెళ్ళింది? కట్టుబట్టాలో వెళ్ళాల్సిన అవసరమేమొచ్చింది? అసలు పూరు వెళ్ళిందా? ఏ ఆపదా రాలేదుకద ఏ అఘాయిత్యమూ చెయ్యలేదు కదా నా బయమల్లా అది ఏ విపత్కర పరిస్థితిలో చిక్కుకుందోనని సుద మాట్లాడలేదు తండ్రివైపు చూస్తూ ఉండిపోయింది 'నేను దానికోసం బెంగపెట్టుకుంటే, మీ అమ్మ అది లేచిపోయిందని నలుగురికీ చెప్పుకుని ఆనందిస్తోంది నేనెప్పుడూ నా స్వార్థమే చూసుకున్నాను ఇల్లు కొడుకుల చదువు కూతురి పెళ్ళి దానికి పెళ్ళి చేసి పంపిద్దామనుకోలేదు అది విరక్తితో వెళ్ళి పోయిందేమో' ఏ అఘాయిత్యమైనా చేసిందేమో, దానికి ఏ ఆపదైనా వచ్చిందేమో' సుధ నిట్టూరుస్తూ 'అత్త ఆత్మహత్య చేసుకునేంతటి బలహీనురాలు కాదు ఆపద వచ్చిందని

ఎందుకనుకుంటావు తనను తాను రక్షించుకోగల శక్తి అతనికి వుంది 'అండ' 'అంతేంటావా సుదా' అది క్షేమంగా ఉందంటావా చాలమ్మా చాలు అదెక్కడ వున్నా క్షేమంగా వుంటే అంతే చాలు అది ఇంట్లో వున్నంత కాలమూ దానివిలువ తెలిసిందికాదు గప్పుడు క్షణ క్షణమూ అదే గుర్తుకొస్తోంది నా కోసం నా సంతారం కోసం ఏచిప్పిల్ల ఎంతగా తాపత్రయపడింది? దాని మనసెంత మంచిది? ఎప్పుడూ మన సుఖం కోసమే పాటుపడింది' సుధ ఆలోచిస్తూ అంది 'అత్త పెళ్ళి చేసుకుందేమో? రామచంద్రమూర్తి ఆశ్రయపోతూ 'పెళ్ళా అన్నాడు 'ఏం నాన్నా అంతగా ఆశ్రయ పోతున్నావు అత్త పెళ్ళి చేసుకోకూడదా' 'కాదమ్మా నా ఆశ్రయం అందుకు కాదు తనంతట తానే పెళ్ళి చేసుకుందంటే ఆశ్రయంగా వుంది' 'అత్త పెళ్ళి చేసుకుని వచ్చిందనుకో నువ్వు మనస్ఫూర్తిగా ఆశీర్వాదిస్తావా' అమ్మ అత్తని నానా చూటలూ అనకుండా అడుపులే పెట్టగలవా' 'పార్వతి పెళ్ళి చెయ్యడం నా బాధ్యత నా బాధ్యత విస్మరించి నా స్వార్థం నేను చూసుకున్నాను ఎక్కోసార్లు దానికీ పెళ్ళి చెయ్యాలని ప్రయత్నించేసు మీ అమ్మ పడనిచ్చింది కాదు పెద్దన్నయ్యని మెడిసన్, చిన్నన్నయ్యని ఇంజనీరింగ్ చదివిస్తున్నారంటే, నీకు పాతకవేలిచ్చే ఇంజనీరు బర్తని తెచ్చేసంటే అది నా ప్రయోజకత్వం కాదు పార్వతి ఆసరాలేకపోతే నీ అసలిద్దరూ గుమాస్తాలుగానే ఉండేవారు నీకు ఓ గుమాస్తా బర్తనే తేగలిగేవాడి' ఇల్లు ఎలాకట్టిననుకుంటున్నావు పాలం అమ్మేని కట్టేను అది నోరెత్తలేదు అయినా మీ అమ్మకి తప్పలేదు పెళ్ళి కాకుండా అది జీవితాంతమూ మా పంచనే ఉండాలనుకుంటుంది పెళ్ళయితే దాని జీతం అందదని చయం గప్పుడు అన్నయ్యల చదువంటోంది ఆ తర్వాత కొడళ్ళు రావాలంటుంది చెల్లెలిగి పెళ్ళయిందంటే ఎంతో ఉంచని అన్న ఉంటాడా' పైకి కన్నుండకపోయినా నా గుండెల్లో దానికీ ఉన్నతమైన స్వాసం ఉంది నేను కొరుకునేవి అది సుఖంగా ఉండడం నేను మీనాక్షి బర్తనే కాదు పార్వతిగి అన్నయ్యని కూడా సుప్రసిద్ధు అది పెళ్ళి చేసుకుంటే మనసారా ఆశీర్వాదిస్తాను మీ అమ్మని

10-3-89 సంచికలో

ఈ అబ్బాయికి పెళ్ళవుతుందా?

ప్రసిద్ధుల వాక్యరంభం!

అదుపులో పెట్టడమే కాదు, దాన్ని నోరెత్తనివ్వను
 సుధ తేలిగ్గా నిట్టూర్చి అత్త పెళ్లయిందంటే
 నీలో ఎలాంటి మార్పు వస్తుందో ననుకున్నాను
 అత్త పెళ్లి నకు సంతోషాన్ని కల్పిస్తుందని తెలిసినక
 నేనెందుకు దాయాలి? అత్త పెళ్లి ఎంతో వైభవంగా
 పది రోజుల క్రిందటి జరిగింది నాన్నా

రామచంద్రమూర్తి తెల్లబోయాడు.
 'నీకెలా తెలుసు?'

'నేనూ మీ అల్లుడుగారూ పెళ్లికి హాజరయ్యాం
 కాబట్టి అన్నయ్య లిద్దరూ వచ్చేరు
 అన్నయ్యలూ, మీ అల్లుడూ ఎంతో హడావుడి
 చేసేరు

రామచంద్రమూర్తి నిశ్చిష్టతయ్యేడు తన
 చెల్లెలి పెళ్లి తనకు తెలియకుండానే జరిగింది పైగా
 అది గుళ్లో పెళ్లి కాదు 'రిజిష్టరు మ్యారేజి కాదు
 తన అల్లుడూ, అల్లుడూ చక్కరుండ బరించెరు

పెళ్లి ఎంతో వైభవంగా జరిగింది నాన్నా చిన్న
 తాతయ్య చిన్న బామ్మ కన్నాదానం చేసేరు

పిన తండ్రి అన్నమాట నిలబెట్టుకున్నాడు
 అన్నగారి కూతురిపెళ్లి తనే చేసేడు మరి తను
 తల్లికిచ్చిన మాట నిలబెట్టుకోలేక పోయేడు

'నువ్వు అమ్మ పెళ్లికి రాకపోవడం లోటి నాన్నా
 అయితే పరిస్థితులలా వచ్చేయి నువ్వెవ్వ
 అనుకోనంటే ఒ మాట చెబుతాను

'చెప్పమ్మా'

'చెల్లెలి పెళ్లి జరగడం నీకు సంతోషమే కాక
 మరి అమ్మ? అత్త పెళ్లి జరగడం అమ్మకు
 సుతరామూ ఇష్టం వుండవని మా అందరి
 అభిప్రాయమూ అమ్మ అడుపువతుంచని మికు
 తెలియనివ్వలేదు

నిజమే మీనాక్షికి తెలిస్తే పెళ్లి జరిగేది కాదేమో?
 రామచంద్రమూర్తి అన్నాడు

నిజమేనమ్మా మీ అమ్మకి తెలిస్తే పెళ్లి
 జరగనిచ్చేది కాదేమో? పార్వతిని చూసి పదిహేను
 రోజులైంది పార్వతిని, పార్వతి భర్తని చూడాలని
 ఆతృతగా ఉంది వాళ్ల ఇల్లు మికు తెలుసామ్మా
 వెళ్లి చూస్తాను

పెళ్లవగానే వాళ్లు ఉత్తరదేశం చూడగానిక
 వెళ్లారు మేము చక్రణాదికి వెళ్లెం మాపయ్యగారి
 సెలవు ఇవాళ్ళి పరకె ఉంది అత్తయ్యకి రెడటి
 పరకూ ఉంచనుకో రెపొచ్చున్న ఈ పూరు
 చెరుకుంటారు

'ఎర్రెల్లో వస్తారమ్మా సైప్లనుక వెతతాను

'నాకు తెలీదు నాన్నా అయినా నువ్వు సైప్లనుక
 వెళ్లడం దాగుంచవేమో నిన్ను చూసి వాళ్లిచ్చరు
 కంగారు పడవచ్చు సాయంత్రం వాళ్లిచ్చరు మా
 ఇంటికి ఎలాగూ బోజనానిక వస్తారు నువ్వు
 అమ్మా కూడా రండి నేను చెప్పిన విషయం
 గుర్తుందికద అమ్మని

ఆ విషయంలో నీకే బెంగా అక్కలైదు మా
 దాపగారెలా ఉంటారమ్మా? నా చెల్లెలిక
 తగ్గుంటారా?'

'అతృత ఎందుకు నాన్నా. రేపు సాయంత్రం
 చూస్తావుగా?

రామచంద్రమూర్తి చెల్లెలి భర్తని పూహిస్తూ
 ఉండిపోయేడు

'అత్త మా అందరికీ దేవత అత్తారీంట్లో
 కూడా ఎంతో మంచి పేరు తెచ్చుకుంది వాళ్లందరికీ
 అత్తంటే ఎంతో ఇష్టం నా యింట్లో అత్తకి ఏ
 మాత్రం అవమానం జరిగినా అయిన సహించరు
 కేనూ సహించను అదే అయిన పక్షంలో
 మేమిద్దరం మీకు శాశ్వతంగా దూరమవుతాం

'నేను హామీ ఇస్తున్నాను కదమ్మా మీ అమ్మని
 నోరెత్తనివ్వను

రామచంద్రమూర్తి బయల్దేరబోతూంటే
 సురేంద్ర వచ్చేడు తెరిగి కూర్చుండిపోయేడు కొంత
 సేపు వాళ్లు చూసవచ్చిన ప్రదేశాల గురించి
 కబురయ్యేయి

రామచంద్రమూర్తి ఇల్లు చేరేసరికి రాత్రి
 ఎనిమిదైంది

మీనాక్షి గోగుంది

'మిడి రోజువారి కార్యక్రమమైపోయింది

తప్పిపోయిన వాళ్లని వెదకడంలో అర్థమంది కానీ
 వానికోసం వెదకడంలో అర్థంలేదు

'ఎవరిని

'అదేలేచిపోయిన ముం.

మీనాక్షి మాటలు పూర్తి కాలేదు
 రామచంద్రమూర్తి కుడి చెయ్యివచ్చి మీనాక్షి ఎడం
 చెంపని బలంగా తాకింది. మీనాక్షికి కళ్లు బైర్లు
 కమ్మాయి కొద్ది క్షణాలు ఏం జరిగిందో అర్థం
 కాలేదు తీరా తెలిసేక నిర్ణాంత పోయింది తనంటే
 భయపడే భర్తకి అంత ధైర్యం ఎలా వచ్చింది?
 మాటలు కూచవీసుకుని అంది

'తాగిచ్చేరా నన్ను కొడతారా ఎంత ధైర్యం

'నోరుముయ్యి పిచ్చి పిచ్చిగా వాగేవంటే
 బెల్లుతీసి ఉతికేస్తాను సహనాన్ని చేతకానితనం
 అనుకోకు అమ్మాయి వాళ్లూ పూరు నుండి
 వచ్చేరు అల్లుడు పోను చేస్తే వాళ్లింటికి వెళ్లి
 వస్తున్నాను ఒ శుభవార్త తెలిసింది నా చెల్లెలి

Rao

పెళ్లయింది. ఎంతో వైభవంగా జరిగిందట... నీకెలా తెలిసిందని ఆశ్చర్యపోతు.... మన రక్తం పంచుకు పుట్టిన సుధే చెప్పింది.... పెళ్లికి మన పిల్లలు ముగ్గురూ, అల్లుడూ హాజరయ్యారు. దాని పెళ్లి గుల్లో జరగలేదు. 'రిజిస్ట్రారు' ఆఫీసులో జరగలేదు. క్యాలొక్రంగా జరిగింది. చిన్నాన్నా పిన్నీ కన్యాదానం చేసారు.... చెల్లెలు మీద నేను చూపించలేని ప్రేమాభిమానాలు నా పిల్లలూ, అల్లుడూ చూపించారు. మనం ఎప్పుడూ స్వార్థాన్నే చూసుకున్నాం... దానికి పెళ్లి చేసి పంపాల్సింది పోయి దాని సంపాదన దోచుకున్నాం. సువ్వు దానిచేత ఇంటి చాకిరి చేయించేపు. దానికి పెళ్లయితే నీకు కప్పమే మరి... చీతం బత్తెంలేని పనిమనిషుండదు. పైగా సుధే ఎమందో తెలుసా? అత్తకి పెళ్లయితే దబ్బు ఇవ్వవని అమ్మ భయం.. అన్నయ్యల చదువయ్యే వరకూ అత్తకి పెళ్లి కానివ్వదు....' అంది అందుకే పెళ్లి విషయం మనకి తెలీకుండా జాగ్రత్త పడ్డారు.'

మీనాకి పిల్లలమీద ఎంతో కొంప వచ్చింది. కన్న తల్లికంటే ఆది ఎక్కువైందా? ఆది ఏ తలమాసినవాడో చేసుకుంటే.

'తగుదు మమ్మా' అంటూ హాజరయ్యారు! సుధ-నిన్నుగాక మొన్న పెళ్లయింది. అప్పుడే తనకి వారాలు చెప్పేంత వదిలింది.

రామచంద్రమూర్తి ఎంతో సంతోషంతో సుగుణమ్మకి చెప్పాడు.

'ఎంత శుభవార్త చెప్పావు. కాస్త ఆలస్యమైనా దానికో సంసారం ఏర్పడింది. అది ఎవరిని చేసుకున్నా సుఖంగా వుంటే చాలా' అన్నదావిడ.

ఆ రాత్రి రామచంద్రమూర్తికి చాలాసేపటి వరకూ

నిద్రపట్టింది కాదు. అతడి కళ్ల ముందు చెల్లెలే మెదిలింది. తను పుట్టిన చాలా కాలానికే పదిపానేళ్లకి పుట్టింది. తల్లీ, తండ్రి ఎంతో ముద్దు చేసేవారు. దానికి ఏద్యాలిగోళ్లొచ్చేసరికి తండ్రి పోయేడు. మరో రెండేళ్లకే తల్లి పోయింది. దాని ముమ్మా మురిపెమూ వాళ్లతోనే పోయేయి. తల్లికి మాట ఇచ్చేడు. 'చెల్లెలికి ఏ లోటూ రానివ్వనని మంచి సంబంధం చూసి పెళ్లి చేస్తానని తనిచ్చిన మాట నిలబెట్టుకోలేక పోయేడు. కొంత వరకూ అదే తన సంసార బాధ్యత తీసుకుంది.

రామచంద్రమూర్తి ఆఫీసుకి వెళుతూ భార్యతో అన్నాడు:

'సాయంత్రం మనిచ్చరి అమ్మాయి భోజనానిక రమ్మంది. నేను ఆఫీసు నుండి తిన్నగా వెళతాను... సువ్వు ఏనాలుగింటికో అటో చేసుకునిరా...'

రెండడుగులు వేసి-

'పార్వతీ, భర్తా కూడా వస్తారు. పెద్దరికం నిలబెట్టుకుని దాన్ని ఆశీర్వదిస్తే మంచిది. అక్కడ ఏ రభసైనా జేద్దామనుకున్నావో నీ కన్న కూతురే నిన్ను బయటకు నెట్టిస్తుందని మర్చిపోకు...' అన్నాడు.

మీనాకి సమాధానం చెప్పలేదు.

ఆ మధ్యాహ్నం మీనాకికి మెనమామ చగ్గర్లుండి ఉత్తరం వచ్చింది. సువర్ణల పెళ్లి విషయంలో తామెంత బెంగపెట్టుకున్నాడి బాలిగొలిపేలా రాసారు. సురేంద్ర విన తండ్రి రాజశేఖరం గురించి రాస్తూ, 'మీ ఆయనా సురేంద్రా చెబితే' అతను ఒప్పుకుంటాడన్న నమ్మకం నాకుంది' అంటూ రాసారు. రాజశేఖరం ఇప్పవడితే ఇంకెం కావాలి?

సువర్ణల బూరెల బుట్టలో వడ్డట్టే! రాజశేఖరం ఆరడుగుల అంచగాడు. బ్యాంకిలో ఆఫీసరు. సొంత ఇల్లు కట్టుకున్నాడు. ఇంట్లో కలర్ టి. వీ., ఫ్రిజ్ డబుల్ క్యాబ్జు వాట మీడ టోమ్ బెడ్డె... ఒకటిమిటి సమస్తమూ ఉన్నాయి. సుధ పెళ్లిలో సువర్ణల కోసం ప్రయత్నించేరు. అప్పట్లో పెళ్లి చేసుకునే ఉద్దేశ్యం లేదన్నాడు. ఇప్పుడు సుధనీ, సురేంద్రనే చూసేక అతడిలో మార్పు వచ్చి ఉండచ్చు. వచ్చే వుంటుంది ఈ సంబంధం కుదరాలంటే భర్త సహకారం కావాలి. కూతురి సహకారం, అల్లుడి

సహకారం కావాలి. పార్వతి ఎవరిని చేసుకుంటే తనకేలోభర్తతో మంచిగానే ఉండాలని నిశ్చయించుకుంది. పార్వతి పెళ్లికి ఎంతో సంతోషించినట్లు నటించి ఆశీర్వదించాలనుకుంది!

ఆటో దిగిన తల్లిని చూస్తూనే తల్లి తండ్రుల మధ్య గొడవ జరిగిందని సుధ గ్రహించింది. అయినా అడగలేదు.

'ఎలా వున్నావే తల్లీ... ఏమి పూళ్లు చూసారు....' అంటూ అడిగింది మీనాకి సుధ చెబుతూండగానే రామచంద్రమూర్తి వచ్చేడు. చేతుల్లో పున్న చేతి సంది 'ఎటా ఏ కేసూ' బల్ల మీదపెట్టేడు.

మీనాకి గుబగా చెళ్లి 'ఫ్రిజ్' లోంచి మంచినీళ్లు తెచ్చి ఇచ్చింది.

సుధ కాఫీ ఫలహారాలు తెడానిక వెళ్లింది. మీనాకి ప్రసన్నపదనంతో మెనమామ ఉత్తరం చూపించింది. రామచంద్రమూర్తి ఆశ్చర్యంతో 'రాజశేఖరాన్ని సుధ పెళ్లిలోనే అడిగిందా.... పెళ్లి చేసుకునే ఉద్దేశ్యం లేదన్నాడుకద...' అన్నాడు.

'అప్పుడు చేసుకోవచ్చాడు... ఇప్పుడు చేసుకుంటానంటాడేమో? అంతగా పెళ్లి పెటాకులూ లేకుండా ఉండిపోదామనుకునేవారు ఇల్లెండుకు కట్టుకుంటాడు? ఇంట్లో సమస్తమూ ఎందుకు అమర్చుకుంటాడు? సువర్ణల సుఖపడుతుంది. అల్లుడూ మీరూ చెబితే కాదనదు....'

'అన్నలూ, వదినలూ - అక్కలూ బావలూ ఎంతగా చెప్పినా విన్నాడుకాదు... అలాంటిది మాయిద్దరివల్ల ఎమవుతుంది? అయినా నీ మాట లిందుకు కాదనాలి? నేనూ, అల్లుడూ చెబుతాం.... ఎవరికెవరు రాసిపెట్టి ఉన్నారో...'

సుధ కాఫీ ఫలహారాలు తెచ్చి తండ్రికిచ్చింది. అవి తీసుకుని గుమ్మం వైపు కూర్చుండి పోయేడు. సుధా, మీనాకి కబుర్లలో పడ్డారు. వాళ్ల మాటలో పార్వతి ప్రసక్తిలేదు. రామచంద్రమూర్తి తనకేం పట్టినట్టు గుమ్మంవైపు వృష్టిని సారించి కూర్చున్నాడు. సురేంద్ర వచ్చేడు. భార్యతో పలికి వెళ్లేడు. బట్టలు మార్చుకుని వచ్చి మామగారి పక్కన కూర్చున్నాడు.

(ఇంకా ఉంది)

